

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីពន្យល់ខ្លីបសារសំណួរ
ក្នុងសេចក្តីតេវ៉ានីន្តន័យតូមី

សំរាប់ការកសាងផែនការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រ

354.968 DAT

រៀបចំដោយក្រុមការងារសិលានិពន្ធនិពន្ធនៃក្រសួងផែនការ

គាំទ្រដោយ៖ STF/PLG, Seth Koma Programme of UNICEF

ឆ្នាំ២០០៦

អារម្ភកថា

សៀវភៅ “សេចក្តីពន្យល់ពីខ្លឹមសារសំណួរ ក្នុងសៀវភៅទិន្នន័យភូមិ” ដែលបានរៀបចំឡើងនេះ ជាសេចក្តីពន្យល់លំអិតអំពីស្ថិតិទាំងឡាយ ដែលត្រូវស្រង់ជារឿងរាល់ឆ្នាំនៅថ្នាក់ភូមិនិងនៅថ្នាក់ឃុំសង្កាត់ សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការរៀបចំជាកំរងព័ត៌មានស្ថានភាពឃុំ សង្កាត់ដែលជាឯកសារបឋមផ្តល់ឱ្យទៅការកសាងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ សង្កាត់ រួមទាំងសំរាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់ពីកំរិតអភិវឌ្ឍន៍កំរិតរីកចំរើនក្នុងមួយអណត្តិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ។

តួលេខស្ថិតិទាំងអស់ អាចស្រង់រួមគ្នា រវាងមេភូមិ សមាជិក គ.ជ.ថ សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ជនបង្គោលកិច្ចការនារី ប្រធានក្រុម ចាស់ទុំ ឬអ្នកមានចំណេះដឹងខ្ពស់នៅក្នុងភូមិ ។

តួលេខស្ថិតិទាំងអស់ ដែលស្រង់បានមកនេះនឹងត្រូវបានបញ្ជូនត្រឡប់ទៅក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ប្រើប្រាស់ដោយខ្លួនឯងនៅពេលកសាងកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលរបស់ឃុំ សង្កាត់ក្រោមរូបភាពជាឯកសារស្តីពីព័ត៌មានស្ថានភាពឃុំ សង្កាត់ ។ ហេតុនេះគុណភាពរបស់ទិន្នន័យដែលបានមកពីភូមិ ឃុំ សង្កាត់ គឺវាកំណត់ផ្ទាល់លើកំរិតគុណភាពរបស់ព័ត៌មានស្ថានភាពឃុំ សង្កាត់ ហើយព័ត៌មានស្ថានភាពឃុំសង្កាត់នឹងបង្ហាញពីការងាយស្រួលឬលំបាកប្រើប្រាស់ក្នុងការពិចារណានៅពេលកសាងផែនការ ក៏ដូចជាកម្មវិធីវិនិយោគបីឆ្នាំរំកិលរបស់ឃុំ សង្កាត់ដែលទាំងនេះ គឺអាស្រ័យទាំងស្រុងទៅនឹងការយល់ឃើញ និងភាពជាក់លាក់ស្មោះត្រង់របស់អ្នកប្រមូលទិន្នន័យតាមភូមិ ឃុំ សង្កាត់ ។

ស្ថិតិថ្នាក់ភូមិ

ស្ថានភាពប្រជាជននិងការអប់រំ

ស្ថិតិត្រួសារដែលមេភូមិទទួលស្គាល់នៅក្នុងឆ្នាំ..... មានក្នុងតារាង ខាងក្រោម :

1	ចំនួនត្រួសារសរុបក្នុងភូមិ	មាន.. ត្រួសារ
2	ក្នុងនោះ ចំនួនត្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេត្រួសារ	មាន ត្រួសារ
3	ក្នុងនោះ ស្ត្រីជាមេត្រួសារមានកូនតូចអាយុ ក្រោម៥ឆ្នាំ	មាន ... ត្រួសារ

សេចក្តីពន្យល់:

ចំនួនត្រួសារសរុបក្នុងភូមិ : គឺជាចំនួនត្រួសារដែលកំពុងរស់ ក្នុងភូមិដែលមេភូមិទទួលស្គាល់ថា ជាសមាជិករស់នៅក្នុងភូមិរបស់គាត់ ។ ការរាប់ចំនួនត្រួសារនេះ មិនគិតថាត្រួសារនោះ ទើបតែផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅមករស់នៅក្នុងភូមិ ទើបតែបានរយៈពេល៣ឬ៦ខែទេ គឺសំខាន់ឱ្យតែមេភូមិទទួលស្គាល់ថា ត្រួសារនោះជាសមាជិកនៅក្នុងភូមិរបស់គាត់ ។ ចំពោះត្រួសារដែលចេញទៅប្រកបមុខរបរផ្សេងៗនៅក្រៅឃុំ ក៏ត្រូវរាប់បញ្ចូលផងដែរ ប្រសិនបើត្រួសារទាំងនោះពុំទាន់មានការសុំផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅពីមេភូមិ ហើយមេភូមិនៅតែ ទទួលស្គាល់ ។

ត្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេត្រួសារ : មេត្រួសារគឺជាមនុស្សមួយរូប ដែលគេទទួលស្គាល់ថា ជាមេនៅក្នុងត្រួសារ ។ ចំពោះមេត្រួសារជាស្ត្រីនេះ គឺសំដៅដល់ស្ត្រីដែលទទួលខុសត្រូវ ចាត់ចែងក្នុងត្រួសារ ហើយធ្វើសេចក្តីសំរេចកិច្ចការនានាក្នុងនាមត្រួសារ ទោះបីស្ត្រីនោះមានប្តីឬមេម៉ាយក៏ដោយ ។ នៅក្នុងប្រអប់សំណួរខាងលើនេះ តើនៅក្នុងភូមិមានប៉ុន្មានត្រួសារកំពុងរស់នៅ ហើយក្នុងចំនួនត្រួសារទាំងនោះ តើមានប៉ុន្មានត្រួសារដែលមានស្ត្រីជាមេត្រួសារ ។

គ្រួសារដែលមានមេគ្រួសារជាស្ត្រីមានកូនតូចអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ : គឺដូចប្រភេទគ្រួសារខាងលើដែរ ប៉ុន្តែកំពុងទទួលបន្ទុកចិញ្ចឹមកូនតូចអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ ដែលប្រសូត្រចេញពីផ្ទះរបស់ស្ត្រីជាមេគ្រួសារ។ ការស្រង់នេះ សំរាប់ឱ្យ គ.ជ.ថ ភូមិ ឃុំ គិតគូរជួយរកដំណោះស្រាយការលំបាក ឬស្វែងរកជំនួយឧបត្ថម្ភពីប្រភពផ្សេងៗចំពោះគ្រួសារប្រភេទនេះ ដែលភាសាបច្ចេកទេសហៅថា “ក្រុមជនងាយរងគ្រោះ”។ ជាទូទៅស្ត្រីជាមេគ្រួសារប្រភេទនេះ កំពុងត្រូវការជំនួយច្រើនយ៉ាងដូចជា ឥណទាន ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ការផ្តល់មុខរបរ ឬការធ្វើពលកម្មការងារជិតៗផ្ទះ រហូតដល់កូនរបស់ខ្លួនមានអាយុធំជាង៥ឆ្នាំ ទើបអាចទៅធ្វើការងារឆ្ងាយពីផ្ទះបាន។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកជួយឧបត្ថម្ភនឹងធ្វើការពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ភាពពិតជាក់លាក់ម្តងទៀត មុនពេលផ្តល់ជំនួយគាំទ្រ ។

ស្ថិតិបទសម្របសម្រួលនិងការអប់រំ

	ស្ថិតិតាម ក្រុមអាយុ	ចំនួន (នាក់)	កំពុងរៀននៅសាលាមធ្យម		កំពុងរៀននៅ សាលាចំណេះ ទូទៅ	ចំនួនអ្នក មិនចេះ អក្សរ
			សហគមន៍	រដ្ឋនិង ឯកជន		
4	0-២ ឆ្នាំ	នាក់				
5	៣-៤ ឆ្នាំ	នាក់	នាក់	នាក់		
6	៥ ឆ្នាំ	នាក់	នាក់	នាក់		
7	៦ ឆ្នាំ	នាក់			នាក់	
8	៧-១១ ឆ្នាំ	នាក់			នាក់	
9	១២-១៤ ឆ្នាំ	នាក់			នាក់	
10	១៥-១៧ ឆ្នាំ	នាក់			នាក់	នាក់
11	១៨-២៤ ឆ្នាំ	នាក់			នាក់	នាក់
12	២៥-៣៥ ឆ្នាំ	នាក់				នាក់
13	៣៦-៤៥ ឆ្នាំ	នាក់				នាក់
14	៤៦-៦០ ឆ្នាំ	នាក់				នាក់
15	៦១ឆ្នាំឡើង	នាក់				
16	សរុប	នាក់	នាក់	នាក់	នាក់	នាក់

ស្ថិតិបទុសប្បស្ថានិកការអប់រំ

	ស្ថិតិកាម ក្រុមអាយុ	ចំនួន (នាក់)	កំពុងរៀននៅសាលាមត្តេយ្យ		កំពុងរៀននៅ សាលាចំណេះ ទូទៅ	ចំនួនអ្នក មិនចេះ អក្សរ
			សហគមន៍	រដ្ឋនិង ឯកជន		
17	០-២ ឆ្នាំ	 នាក់				
18	៣-៤ ឆ្នាំ	 នាក់	 នាក់	 នាក់		
19	៥ ឆ្នាំ	 នាក់	 នាក់	 នាក់		
20	៦ ឆ្នាំ	 នាក់			 នាក់	
21	៧-១១ ឆ្នាំ	 នាក់			 នាក់	
22	១២-១៤ ឆ្នាំ	 នាក់			 នាក់	
23	១៥-១៧ ឆ្នាំ	 នាក់			 នាក់	 នាក់
24	១៨-២៤ ឆ្នាំ	 នាក់			 នាក់	 នាក់
25	២៥-៣៥ ឆ្នាំ	 នាក់				 នាក់
26	៣៦-៤៥ ឆ្នាំ	 នាក់				 នាក់
27	៤៦-៦០ ឆ្នាំ	 នាក់				 នាក់
28	៦១ឆ្នាំឡើង	 នាក់				
29	សរុប	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់

សេចក្តីពន្យល់៖

ស្ថិតិប្រជាជននេះ បានកត់ត្រាញែកគ្នារវាងបុរសនិងស្ត្រី ហើយទៅតាមក្រុមអាយុនីមួយៗ ។ ការកត់ត្រាតាមក្រុមអាយុនេះ សំខាន់ផ្ដោតទៅលើការអប់រំ ដូចជា ៖

- ក្រុមអាយុ ៣-៤ ឆ្នាំ ជាវ័យកុមារមានឱកាសរៀននៅសាលាមត្តេយ្យសហគមន៍ មត្តេយ្យរដ្ឋ ឬសាលាមត្តេយ្យឯកជន ។

- អាយុ ៥ ឆ្នាំ ជាឆ្នាំដែលកុមារត្រៀមចូលរៀននៅថ្នាក់បឋមសិក្សា ដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ត្រូវរៀបចំយុទ្ធនាការជំរុញអោយកុមារទាំងនោះបានទៅចុះឈ្មោះចូលរៀននៅឆ្នាំបន្ទាប់ ។
- ក្រុមអាយុ ៦-១១ ឆ្នាំកុមាររៀននៅសាលាបឋមសិក្សា (ពីថ្នាក់ទី១ ដល់ថ្នាក់ទី៦) ។
- ក្រុមអាយុ ១២-១៤ ឆ្នាំរៀននៅសាលាអនុវិទ្យាល័យ (រៀនថ្នាក់ទី៧ ដល់ថ្នាក់ទី៩) ។

- ក្រុមអាយុ ១៥-១៧ ឆ្នាំរៀននៅសាលាវិទ្យាល័យ(ថ្នាក់ទី១០ដល់ថ្នាក់ទី១២) ។

ប្រសិនបើ យើងយកចំនួនស្ថិតិកុមារដែលកំពុងរៀន ដក ចំនួនសរុប ខាងលើ យើងបានចំនួនកុមារ ដែលមិនបានទៅរៀន ។ ចំនួនកុមារដែលមិនទៅរៀន ឬឈប់ទៅរៀននេះហើយដែលជាកង្វល់សំរាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ថាតើអ្វីជា “មូលហេតុចំបង” ដែលកុមារមិនទៅរៀន ឬឈប់រៀនមុនអាយុធំពេញវ័យ ។ តើក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់មានយុទ្ធសាស្ត្រ បែបណាសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហាចំពោះមុខនានា ដើម្បីធានាអោយកុមារគ្រប់រូប មានឱកាសទៅសាលារៀនអោយបានគ្រប់ៗគ្នា ។

សំរាប់ស្ថិតិមនុស្សពេញវ័យ ព័ត៌មានសំខាន់ដែលត្រូវពិភាក្សានៅពេលរៀបចំកសាងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំសង្កាត់ គឺ ៖

- ក្រុមអាយុ១៥-១៧ឆ្នាំដែលមិនបានរៀនឬបោះបង់ការសិក្សានៅថ្នាក់បឋមសិក្សា(មិនចេះអក្សរ) ។
- ក្រុមអាយុ ១៨-២៤ ឆ្នាំកំពុងរៀន ជាចំនួន ដែលអាចមានចំពោះសិស្សដែលបានចូលរៀនមានការយឺតយ៉ាវ ឬរៀនត្រួតថ្នាក់ (បឋមសិក្សា អនុវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ) ឬកំពុងនៅរៀននៅសាលាវិជ្ជាជីវៈផ្សេងៗទៀត ។

- ក្រុមអាយុ ១៨-២៤ , ២៥-៣៥ និង ៣៦-៤៥ ឆ្នាំ ចំពោះមនុស្សស្រីជារ័យ បន្តពូជ ដែលចាំបាច់ត្រូវកត់ត្រាអោយដឹងពីចំនួនអ្នកមិនចេះអក្សរ ដែលងាយស្រួលក្នុងការរៀបចំវគ្គផ្សព្វផ្សាយផ្នែកសុខភាព ។

ជនមិនចេះអក្សរ : គឺជាជនដែលមិនអាចអានអក្សរបានត្រឹមត្រូវក្នុងអត្ថបទពី៥ទៅ៦បន្ទាត់ និង មិនអាចសរសេរបានពី ៣ទៅ៤បន្ទាត់ ។

ការកត់ត្រាចំនួនស្ថិតិប្រជាជនមិនចេះអក្សរមានសារៈសំខាន់ដល់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ និងអ្នកជួយគាំទ្រកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ-សង្កាត់ (មន្ទីរជំនាញអង្គការនានា)ក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងៗ សំរាប់អ្នកភូមិដូចជា:

- កម្មវិធីចូលរៀនឡើងវិញ ឬ កម្មវិធីអក្ខរកម្មសំរាប់ប្រជាជន អាយុពី១៥-១៧ឆ្នាំ ។

- កម្មវិធីអក្ខរកម្មនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈងាយៗសំរាប់ក្រុមអាយុ១៨ឆ្នាំឡើង ។

សូមចងចាំថា វិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលសំរាប់អ្នកមិនចេះអក្សរ និងអ្នកចេះអក្សរ ត្រូវរៀបចំឡើងដោយឡែកពីគ្នា និងតាមវិធីបង្រៀនខុសពីគ្នា ដោយប្រើរូបភាពជំនួសអក្សរ ។

ជីវិតវិសាលារៀននានា ធ្វើបែបនិងចំណុចកណ្តាលភូមិ

ប្រសិនបើទីតាំងសាលារៀន (បឋមសិក្សា អនុវិទ្យាល័យ វិទ្យាល័យ) មាននៅក្នុងភូមិតិកត់យកចំងាយ សូន្យ គ.ម ។ ចំពោះសាលាបឋមសិក្សានិងអនុវិទ្យាល័យ ឬ អនុវិទ្យាល័យនិងវិទ្យាល័យនៅជាមួយគ្នា គឺមានចំងាយដូចគ្នា ។

30	ចំងាយផ្លូវពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅដល់សាលាបឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី ១ ដល់ថ្នាក់ទី ៦)	ចំងាយ... គ.ម
31	ចំងាយផ្លូវពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅដល់សាលាអនុវិទ្យាល័យ (ថ្នាក់ទី ៧ ដល់ថ្នាក់ទី ៩)	ចំងាយ... គ.ម
32	ចំងាយផ្លូវពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅដល់សាលាវិទ្យាល័យ (ថ្នាក់ទី ១០ ដល់ថ្នាក់ទី ១២)	ចំងាយ... គ.ម

ស្ថិតិនេះមានសារៈសំខាន់ក្នុងការជួយពន្យល់ឬឆ្លុះបញ្ចាំងថា មាន “មូលហេតុអ្វី” បានជាកុមារមិនទៅ ឬឈប់ទៅរៀនដូចមានក្នុងស្ថិតិខាងលើ ។ ប៉ុន្តែគួរពិចារណាថា ចំងាយផ្លូវគ្រាន់តែជាមូលហេតុមួយ ក្នុងចំណោមមូលហេតុផ្សេងៗប៉ុណ្ណោះ មានន័យថា ចំងាយផ្លូវទៅសាលា មិនមែនជាកត្តាតែមួយគត់ដែលត្រូវពិចារណាឡើយ ក្នុងនោះអាចមាន កត្តាឱពុកម្តាយ សន្តិសុខ ឬឧបសគ្គផ្សេងៗទៀតជាច្រើន (អាស្រ័យតាមការពិភាក្សារបស់គ.ជ.ច) ។

ស្ថិតិមុខរបរ

ការកត់ត្រាស្ថិតិមុខរបរនេះ សំដៅយកមុខរបរចំបងដែលមានចំណូលជាសំខាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ជីវភាពគ្រួសារ ចំពោះមុខរបរបន្ទាប់បន្សំមិនត្រូវកត់ត្រាឡើយ ។ ដូចនេះផលបូកចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបមុខរបរជាចំបង អាចស្មើឬតិចជាងចំនួនគ្រួសារសរុបក្នុងភូមិ ព្រោះមិនបានរាប់បញ្ចូលចំនួនគ្រួសារដែលគ្មានមុខរបរច្បាស់លាស់ ។

ធ្វើស្រែ (បើមានបំពេញលេខសូន្យ)

33	ចំនួនគ្រួសារកសិករធ្វើស្រូវស្រែជាចំបង	មាន គ្រួសារ
34	ចំនួនគ្រួសារកសិករធ្វើស្រូវចំការជាចំបង	មាន គ្រួសារ
35	សរុបចំនួនគ្រួសារកសិករដែលប្រកបរបរ ដាំដុះស្រូវ ជាចំបង	មាន គ្រួសារ

គ្រួសារដែលប្រកបរបរដាំដុះស្រូវជាចំបង : គឺជាប្រភេទគ្រួសារដែលយកមុខរបរធ្វើស្រូវស្រែ ឬធ្វើស្រូវចំការ ជាចំណូលសំខាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ជីវភាពគ្រួសារ ។

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរដាំដំណាំស្រូវជាចំបង = ចំនួនគ្រួសារកសិករធ្វើស្រូវស្រែជាចំបង + ចំនួនគ្រួសារធ្វើស្រូវចំការជាចំបង ។

ធ្វើចំការ (បើមានបំពេញលេខសូន្យ)

36	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ដាំដំណាំរយៈពេលវែង ជាចំបង	មាន គ្រួសារ
37	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ដាំដំណាំរយៈពេលខ្លី ជាចំបង	មាន គ្រួសារ
38	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ដាំដំណាំបន្លែ ជាចំបង	មាន គ្រួសារ
39	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ធ្វើចំការ ជាចំបង	មាន គ្រួសារ

ដំណាំរយៈពេលវែង : សំដៅទៅលើដំណាំដែលប្រមូលផលរយៈពេលយូរអង្វែងដូចជា ដូង ល្មុត ធូរេន ស្វាយចន្ទី សាវម៉ាវ កៅស៊ូ ម្រេច ចេក ... ។ល។ ដែលភាគច្រើនយើងមានទំលាប់ហៅថា ធ្វើចំការ ។

ដំណាំរយៈពេលខ្លី : សំដៅទៅលើដំណាំដែលប្រមូលផលក្នុងរយៈពេលខ្លី ហើយដាំឡើងវិញ ដូចជា សណ្តែក ល្អ ពោត ម្ទេស ឱឡឹក ដំឡូង ត្រាវ ប៉ិះត្រក ... ។ល។

ដំណាំបន្លែ : សំដៅទៅលើដំណាំបន្លែ ដូចជា ផ្លែ សាលាដ៍ ខាត់ណា ថៃថាវ ការ៉ុត ប៉េងប៉ោះ បណ្តុះផ្សិត ។ល។ ដោយរួមបញ្ចូលទៅលើគ្រួសារណា ដែលប្រកបរបរដាំផ្កាលក់ជាចំបង ផងដែរ ។

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើចំការជាចំបង = ចំនួនគ្រួសារដែល ប្រកបរបរដាំដំណាំរយៈពេលវែង + ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរដាំដំណាំ រយៈពេលខ្លី + ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរដាំដំណាំបន្លែជាចំបង ។

នេសាទ ចិញ្ចឹមសត្វ អនុផលព្រៃឈើ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ)

40	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើនេសាទ ជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ
41	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ចិញ្ចឹមសត្វជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ
42	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរចំបងពី អនុផលព្រៃឈើ	មាន..... គ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើនេសាទជាចំបង : សំដៅទៅលើគ្រួសារមួយ ចំនួន ដែលរស់នៅចិញ្ចឹមជីវិតពីផ្នែកនៃលើការនេសាទ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរចិញ្ចឹមសត្វជាចំបង : សំដៅទៅលើគ្រួសារដែល ប្រកបរបរចិញ្ចឹមសត្វជាមុខរបរចំបង ដូចជាចិញ្ចឹមគោ-ក្របី ចៀម ពពែ យកសាច់និងទឹកដោះ ការចិញ្ចឹមជ្រូក ចិញ្ចឹមមាន់ទាជាហ្វូង ឬជាកសិដ្ឋាន ដើម្បីយកពងឬសាច់លក់ រួមទាំងគ្រួសារណាដែលចិញ្ចឹម ត្រី ក្តាម បង្គា បង្កង ជាមុខរបរចំបងផងដែរ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរចំបងពីអនុផលព្រៃឈើ : សំដៅទៅលើគ្រួសារ មួយចំនួនដែលប្រកបរបរចំបងពីអនុផលព្រៃឈើ ដូចជាចោចរលី ល្អាក់ ឬស៊ី រឺ ។ល។

សិប្បកម្ម (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ)

43	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតគ្រឿងសង្ហារឹមពីឈើ ផ្ដៅ រលី ល្អាក់ ឬស្សី	មាន គ្រួសារ
44	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតពីដែក អាឡុយមីញ៉ូម កញ្ចក់	មាន គ្រួសារ
45	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតគ្រឿងបរិភោគ(គុយទាវ ទឹកស៊ីអ៊ីវ ...)	មាន គ្រួសារ
46	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតសំបកពោះរៀនកង់ ម៉ូតូ គ្រឿងជំរឿនស្លឹក	មាន គ្រួសារ
47	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មក្បាញរ៉ែ (ក្បាយក្រមាំ ហ្វូល ជាមុង សារុង កន្ទេល)	មាន គ្រួសារ
48	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតផ្សេងៗ (ដែលគ្មានឈ្មោះខាងលើ)	មាន គ្រួសារ
49	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ សិប្បកម្ម ជាចំបង	មាន គ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតគ្រឿងសង្ហារឹមពីឈើ ផ្ដៅ រលី ល្អាក់ ឬស្សី : សំដៅទៅលើគ្រួសារមួយចំនួនដែលប្រកបមុខរបរចំបង ក្នុងការកែច្នៃពីរបស់អ្វីមួយទៅរបស់អ្វីមួយទៀត ដូចជាសិប្បកម្មធ្វើគ្រឿងសង្ហារឹមអំពីឈើ : តុ ទូ កៅអី ក្ដារបន្ទះ ផលិតផលឈើអារផ្សេងៗ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតពីដែក អាឡុយមីញ៉ូម កញ្ចក់ : សំដៅទៅលើគ្រួសារណាដែលមានមុខរបរធ្វើសិប្បកម្ម ផលិតទ្វា បង្អួចដែក ទូកញ្ចក់ អាឡុយមីញ៉ូម ... ។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតគ្រឿងបរិភោគ : សំដៅទៅលើគ្រួសារណាដែលមានមុខរបរធ្វើសិប្បកម្ម ដូចជាសិប្បកម្មផលិតនំបញ្ចុក

បាញ់ហាយ នំដុត គុយទាវ មី ស្ករគ្រាប់ កាវែម បិទស្រា សៀង ទឹកស៊ីអ៊ីវ ទឹកត្រី ទឹកបរិសុទ្ធ ធ្វើទឹកកក ទឹកក្រូច។ល។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតផ្សេងៗ : សំដៅទៅលើគ្រួសារណាដែលមានមុខរបរធ្វើសិប្បកម្ម ដូចជាសិប្បកម្មឡអ៊ីដ្ឋ ក្បឿង ការសំលាប់និងសំអាតកែឆ្នែស្បែក សិប្បកម្មធ្វើម្សៅមី ចំណីសត្វ...។ល។

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្មជាចំបង = ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសិប្បកម្ម ផលិតគ្រឿងសង្ហារឹមពីឈើ ផ្តៅ វល្លិ ល្អាក់ ឬស្សី + ចំនួនគ្រួសារប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតពីដែក អាណូយមីញូម កញ្ចក់ + ចំនួនគ្រួសារប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតគ្រឿងបរិភោគ + ចំនួនគ្រួសារប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតសំបកពោះរៀនកង់ម្លូត្រ គ្រឿងជ័រផ្លាស្ទិក + ចំនួនគ្រួសារប្រកបរបរសិប្បកម្មក្បាញរវៃ + ចំនួនគ្រួសារប្រកបរបរសិប្បកម្មផលិតផ្សេងៗ ។

សេវាកម្ម (បើមានបំពេញលេខសូន្យ)

50	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ធ្វើជំនួញ ជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ
51	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ធ្វើជាទទួលស្គម ជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ
52	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ ដឹកជញ្ជូន ជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ
53	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរ សេវាកម្មផ្សេងៗ ជាចំបង	មាន..... គ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើជំនួញជាចំបង : សំដៅទៅលើគ្រួសារមួយចំនួនដែលប្រកបរបរក្នុងការលក់ដុំឬលក់រាយជាចំបង ។ ការលក់ដុំឬរាយមានដូចជា គ្រឿងចាប់ហ្វូញ ភេសជ្ជៈ លក់ត្រី សាច់ បន្លែ ផ្លែឈើ លក់គ្រឿងសំអាង ប្រាក់ មាស ពេជ្រ ប្តូរប្រាក់ សំលៀកបំពាក់ ស្បែកជើង

លក់គ្រឿងសំណង់ យានយន្តគ្រឿងបន្លាស់ គ្រឿងប្រដាប់ប្រដារដើរដោយ
អគ្គិសនី គ្រឿងម៉ាស៊ីន សំភារសិក្សា..... ។ល។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើជាងជួសជុល : សំដៅទៅលើគ្រួសារមួយចំនួន
ដែលប្រកបរបរចំបងធ្វើជាង ឬជាងជួសជុលដូចជា ជាងជួសជុលកង់ម៉ូតូ
ជាងជួសជុលគ្រឿងអេឡិចត្រូនិក (វិទ្យុ ម៉ាញ៉េ ទូរទស្សន៍ ទូទឹកកក ម៉ាស៊ីន
ត្រជាក់ ទូរស័ព្ទ កុំទូទ័រ។ល។) ជាងជួសជុលគ្រឿងម៉ាស៊ីន(រថយន្ត ត្រាក់ទ័រ
គោយន្ត ម៉ាស៊ីនបូមទឹក) ជាងដែក ជាងភ្លើង ជាងឈើ ជាងមាស ប្រាក់
ជាងកាត់សក់ អ៊ុតសក់ កាត់ដេរ ជាងចម្លាក់ឈើ ថ្ម ។ល។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរដឹកជញ្ជូនជាចំបង : សំដៅទៅលើគ្រួសារដែល
មានមុខរបរចំបងក្នុងការដឹកជញ្ជូន(ផ្លូវទឹក ផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស) ដូចជារត់
ម៉ូតូឌុប ត្រីចក្រយានយន្ត ឆាក់ស៊ីក្លូ ស៊ីឈ្នួល ឬបើកឡានតាក់ស៊ី ឡានដឹកទំនិញ
គ្រឿងសំណង់ បើកកាណូត រត់ទូកដរ ។ល។

ចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរសេវាកម្មផ្សេងៗជាចំបង : សំដៅទៅលើគ្រួសារ
ដែលមានមុខរបរជាម្ចាស់សណ្ឋាគារ ផ្ទះសំណាក់ ភោជនីយដ្ឋាន ឬក្រុមហ៊ុន
សេវាកម្មផ្សេងៗដែលជាមុខរបរសំខាន់របស់គ្រួសារ ។ ការកត់ត្រានេះរួម
បញ្ចូលផងដែរនូវគ្រួសារណាដែលមានមុខរបរចំបង(ទទួលប្រាក់ខែ) ពីធ្វើ
ការងារជា កម្មករឬបុគ្គលិក របស់អង្គការ ឬក្រុមហ៊ុនឯកជននានា ។

54	ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកជា មន្ត្រី-បុគ្គលិក-កម្មករ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ	មាន គ្រួសារ
55	ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកជា បុគ្គលិក-កម្មករ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌឯកជន	មាន គ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកជាមន្ត្រី-បុគ្គលិក-កម្មករក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ :
 សំដៅទៅលើគ្រួសារណានៅក្នុងភូមិ ដែលមានសមាជិកម្នាក់ឬច្រើននាក់ ក្នុង
 គ្រួសារជាមន្ត្រីរាជការ ឬបំរើ ការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋ ដូចជា គ្រូបង្រៀន
 ទាហាន ប៉ូលីស ប៉េអឹម ស្មៀនឃុំ។ ដោយឡែក ចំពោះសមាជិក
 ក្រុមប្រឹក្សាឃុំមិនត្រូវកត់ត្រាឡើយ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកជាបុគ្គលិក-កម្មករក្នុងក្របខ័ណ្ឌឯកជន : សំដៅ
 លើគ្រួសារនៅក្នុងភូមិ ដែលមានសមាជិកម្នាក់ឬច្រើននាក់ក្នុងគ្រួសារទៅបំរើ
 ការងារឯកជន ដូចជាកម្មករ រោងចក្រ កាត់ដេរ រោងចក្រស្បែកជើង
 រោងចក្រម្សៅមី កម្មករសំណង់ បុគ្គលិកក្រុមហ៊ុន សណ្ឋាគារ ភោជនីយដ្ឋាន
 ... ។ល។

ចំពោះគ្រួសារមួយមានសមាជិកជាមន្ត្រីរាជការ និងសមាជិកផ្សេងទៀត
 បំរើការងារក្នុងក្របខ័ណ្ឌឯកជន ករណីនេះត្រូវកត់ត្រាក្នុងសំណួរទាំងពីរ
 ខាងលើ ។

56	ចំនួនមនុស្សទៅរកស៊ី ឬបំរើការងារក្នុងក្រុម ហ៊ុនរោងចក្រ (មុខរបរច្បាស់លាស់)	សរុប..... នាក់	ស្រី.... នាក់
57	ចំនួនមនុស្សទៅរកស៊ីមិនដឹងពីមុខរបរ ច្បាស់លាស់	សរុប..... នាក់	ស្រី.... នាក់
58	សរុបចំនួនមនុស្សធ្វើចំណាកស្រុក	សរុប..... នាក់	ស្រី.... នាក់

ការធ្វើចំណាកស្រុកទៅរកស៊ីដោយដឹងពីមុខរបរច្បាស់លាស់ឬមិនច្បាស់
 លាស់ អាស្រ័យទៅលើមេភូមិជាអ្នកកំណត់ ។ ការកត់ត្រាចំនួនមនុស្សធ្វើ
 ចំណាកស្រុក សំដៅទៅលើមនុស្សដែលនៅ ក្នុងភូមិបានចេញទៅរកការងារធ្វើ
 ឬទៅធ្វើការងារ ឬទៅរកស៊ី បាត់មុខពីភូមិរយៈពេលពេញ មួយឆ្នាំ ឬច្រើនឆ្នាំ

ដោយយកថ្ងៃខែស្រង់ទិន្នន័យធ្វើជាគោល ។ ដោយឡែក ចំពោះអ្នកធ្វើចំណាកស្រុក ដូចជានៅក្នុងរដ្ឋប្រាំង ទៅរកការងារធ្វើនៅភ្នំពេញរយៈពេល១អាទិត្យ ១ខែ ឬច្រើនខែ ជា កម្មករសំណង់ ទៅរកម៉ូតូឌុប ធាក់ស៊ីក្លូ ... ហើយនៅរដ្ឋ ធ្វើស្រែត្រឡប់មកធ្វើស្រែវិញ ជនធ្វើចំណាកស្រុកប្រភេទនេះ មេភូមិមិនត្រូវ កត់ត្រាឡើយ ។

សរុបចំនួនមនុស្សធ្វើចំណាកស្រុក = ចំនួនមនុស្សទៅរកស៊ីឬបំរើការងារ ច្បាស់លាស់ + ចំនួនមនុស្សទៅរកស៊ីមិនដឹងមុខរបរច្បាស់លាស់។

59	ចំនួនប្រជាជនចូលរួមក្នុងការងារសង្គមស៊ីវិល	សរុប..... នាក់	ស្រី..... នាក់
60	ចំនួនមនុស្សអាយុ១៨-៦០ ដែលគ្មានការងារធ្វើពិតប្រាកដនិងទៀងទាត់	សរុប..... នាក់	ស្រី..... នាក់

ចំនួនប្រជាជនចូលរួមក្នុងការងារសង្គមស៊ីវិល : សំដៅទៅលើចំនួនប្រជាជន នៅក្នុងភូមិដែលបានចូលរួមបំពេញការងារផ្សេងៗក្នុងសង្គមស៊ីវិល ដូចជា គណៈកម្មការនានា សហគមន៍ សមាគមន៍ ដែលរៀបចំចាត់ចែងដឹកនាំ សកម្មភាពនានា ទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍សហគមន៍ឬប្រជាជន ឬក្រុម ទោះជាមានឬគ្មានការទទួលស្គាល់ពីឃុំក៏ដោយ ។ ឧទាហរណ៍ : អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត សុខភាពភូមិ កាកបាតក្រហម។

ចំនួនមនុស្សអាយុ១៨-៦០ដែលគ្មានការងារធ្វើពិតប្រាកដនិងទៀងទាត់ : សំដៅ មនុស្សមួយចំនួននៅក្នុងភូមិ ដែលពុំមានប្រកបរបរអ្វីជាក់ស្តែង ឬជួយរក ចំណូលក្នុងគ្រួសារ ប៉ុន្តែដើរលេងល្បែង ស៊ីសង ដល់មាន់ ផឹកគ្រឿងស្រវឹង ជាប្រចាំ (ដោយពុំរាប់បញ្ចូលសិស្ស-និស្សិតដែលកំពុងបំពេញការសិក្សា ឬអ្នក មានជំងឺប្រចាំកាយឡើយ) ។ ជាកូលេខស្ថិតិដែលត្រូវលើកឡើងនៅក្នុងក្រុម

ប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីរកមធ្យោបាយដោះស្រាយ ជាការបណ្តុះបណ្តាលឬតាម
រយៈសកម្មភាពសង្គមផ្សេងៗ ។

ស្ថានភាពផ្នែកកសិកម្មនិងធនធានធម្មជាតិ

នៅក្នុងភូមិយើងខ្ញុំ ឆ្នាំនេះមាន :

61	សរុបចំនួនគ្រួសារកសិករដែលប្រកបរបរ ដាំដុះស្រូវ ជាចំបង (ដូចក្នុងបន្ទាត់លេខ៣៥)		មាន គ្រួសារ
62		ចំនួនគ្រួសារមានដីស្រែតិចជាង១ហិកតា	មាន គ្រួសារ
63	ក្នុងនោះ	ចំនួនគ្រួសារគ្មានដីស្រែផ្ទាល់ខ្លួន	មាន គ្រួសារ

សរុបចំនួនគ្រួសារកសិករដែលប្រកបរបរដាំដុះស្រូវជាចំបង : គឺសំដៅលើ
ប្រភេទគ្រួសារដែលពឹងផ្អែកលើសកម្មភាពដាំដុះស្រូវជាចំបង ដើម្បីរកចំណូល
មកចិញ្ចឹមគ្រួសារ ដូចដែលមានកត់ត្រារួចហើយ នៅក្នុងសំណួរទី៣៥ផ្នែកស្ថិតិ
មុខរបរ។ ការកត់ត្រានេះ ដើម្បីរំលេចឱ្យឃើញថា តើនៅក្នុងចំណោមគ្រួសារ
ដែលមានមុខរបរដាំដុះស្រូវជាចំបងនោះ មានប៉ុន្មានគ្រួសារមានដីស្រែតិច
ជាងមួយហិកតា និងមានប៉ុន្មានគ្រួសារគ្មានដីស្រែផ្ទាល់ខ្លួន ដោយធ្វើស្រែជួលដី
របស់គេ ឬធ្វើស្រែប្រវាស់ជាមួយម្ចាស់ដី ឬស៊ីល្បួលធ្វើស្រែឱ្យគេ ។

64	ចំនួនគ្រួសារមានដីស្រែទទួលទឹកបានពីប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ	មាន គ្រួសារ
65	ចំនួនគ្រួសារមានអណ្តូងទឹកសំរាប់ស្រោចស្រព(អណ្តូងកសិកម្ម)	មាន គ្រួសារ
66	ចំនួនអណ្តូងទឹកសំរាប់ស្រោចស្រព(អណ្តូងកសិកម្ម)	មាន អណ្តូង

ចំនួនគ្រួសារមានដីស្រែទទួលទឹកបានពីប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ : ការកត់ត្រាចំនួន
គ្រួសារនេះ គឺសំដៅលើគ្រួសារដែលមានដីស្រែទទួលបានទឹកស្រោចស្រព ឬ
អាចបូមទឹកបាននៅពេលមានការរាំងស្ងួត ពីប្រព័ន្ធប្រឡាយ ទំនប់ទឹក អាងទឹក

ឬប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ដូចជានៅតាមតំបន់ខ្លះ(តំបន់មាត់សមុទ្រ) សំរាប់ទប់ទឹក ប្រែកុំអោយចូលលិចស្រូវ និងសំរាប់បង្កើនទឹកសាបចេញ ។ ការកត់ត្រានេះ មិនបានកំណត់ថាទាល់តែគ្រួសារទាំងនោះ មានដីស្រែទាំងអស់ជាប់ប្រព័ន្ធ ប្រឡាយឬទំនប់ធារាសាស្ត្រនោះទេ គឺឱ្យតែមានដីស្រែខ្លះបានទទួលទឹកពី ប្រឡាយ ឬមានប្រភពទឹកអាចបូមពីប្រឡាយ ឬទទួលផលប្រយោជន៍ពីទំនប់ ទាំងនោះក៏កត់ត្រាដែរ ព្រោះគ្រួសារទាំងនោះត្រូវមានភារៈកិច្ចរួមចំណែកថែទាំ ប្រឡាយ ឬទំនប់ទាំងនោះទៅថ្ងៃមុខដែរ ។

ចំនួនអណ្តូងទឹកសំរាប់ស្រោចស្រព (អណ្តូងកសិកម្ម) : គឺសំដៅទៅលើអណ្តូង ទាំងឡាយណា ដែលកសាងឡើងបំរើឱ្យការស្រោចស្រពតែប៉ុណ្ណោះ ដូចជា អណ្តូងជីកនៅតាមវាលស្រែ ឬតាមចំការ ដែលសំរាប់ស្រោចស្រពដំណាំស្រូវ និងដំណាំផ្សេងៗ ។

ការស្រង់ស្ថិតិចំនួនអណ្តូងនេះ គឺដើម្បីយកទៅពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ថាតើសំរាប់រយៈពេលយូរអង្វែងទៅមុខ ឃុំសង្កាត់គួរមានយុទ្ធសាស្ត្រ បែបណា ដើម្បីដោះស្រាយផ្នែកប្រភពទឹកស្រោចស្រព ជាពិសេសក្នុងករណី អណ្តូងទាំងអស់នោះពុំមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ មានន័យថាប្រភពទឹកក្រោមដីត្រូវ បានរឹងស្ងួត ។ ត្រូវចងចាំថា ការប្រើអណ្តូងស្រោចស្រពគ្រាន់តែជាមធ្យោបាយ បណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ ឃុំសង្កាត់មិនត្រូវចាត់ទុកថានេះជាយុទ្ធសាស្ត្រសម ស្របយូរអង្វែងឡើយ ។

67	ទិន្នផលស្រូវរដូវវស្សាជាមធ្យមក្នុង១ហិកតាមានប្រហែល តោន	
68	ទិន្នផលស្រូវប្រាំងជាមធ្យមក្នុង១ហិកតាមានប្រហែល តោន	
69	ក្នុងឆ្នាំនេះតំលៃស្រូវលក់ចេញក្នុង១គីឡូក្រាមមាន	តំលៃខ្ពស់បំផុត រៀល
70		តំលៃទាបបំផុត រៀល

ការស្រង់ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់សំរាប់លើកយកទៅពិភាក្សាក្នុង ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ក្នុងការគ្រោងរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកកសិកម្ម អំពី វិធីប្រើដីកំប៉ុស្តិ៍ ជីគីមី ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត និងវិធីផ្សេងៗ ដែលអាចជួយបង្កើន ទិន្នផលស្រូវនិងគុណភាពផលិតផលស្រូវ ព្រមទាំងតំលៃស្រូវផងដែរ។ ទិន្នន័យ នេះ ជាការប៉ាន់ស្មានប្រហាក់ប្រហែល តាមទស្សនៈរបស់មេភូមិផ្ទាល់ ហើយ អាចខុសគ្នាពីការប៉ាន់ស្មាននៅថ្នាក់ឃុំ និងថ្នាក់ស្រុក ដោយមន្ត្រីដែលមាន ជំនាញជាក់លាក់ ។ ដោយសារតំលៃស្រូវមានការប្រែប្រួល ទៅតាមពេលវេលា និមួយៗ ហេតុនេះ ការកត់ត្រាគឺសំដៅយកតំលៃដែលលក់ចេញបានខ្ពស់បំផុត និងទាបបំផុត ក្នុងរយៈពេល១២ខែកន្លងមកនេះ ។

71	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើចំការជាចំបង (ដូចក្នុងបន្ទាត់លេខ៣៩)		មាន គ្រួសារ
72	ក្នុងនោះ	ចំនួនគ្រួសារមានដីដំណាំចំការតិចជាង១ហិកតា	មាន គ្រួសារ
73		ចំនួនគ្រួសារគ្មានដីធ្វើចំការផ្ទាល់ខ្លួន	មាន គ្រួសារ

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើចំការជាចំបង : គឺសំដៅលើប្រភេទ គ្រួសារដែលពឹងផ្អែកលើសកម្មភាពធ្វើចំការជាចំបង ដើម្បីរកចំណូលមកចិញ្ចឹម គ្រួសារដូចមានកត់ត្រានៅក្នុងសំណួរទី៣៩ស្ថិតិមុខរបរ ។ ដូចគ្នានឹងការធ្វើស្រែ ដែរ តើនៅក្នុងចំណោមគ្រួសារដែលប្រកបរបរធ្វើចំការជាចំបង មានប៉ុន្មាន គ្រួសារដែលមានដីចំការតិចជាង១ហិកតា និងមានប៉ុន្មានគ្រួសារដែលគ្មានដី ចំការផ្ទាល់ខ្លួន ដោយធ្វើចំការជួលដីគេ ឬធ្វើប្រវាស់ជាមួយម្ចាស់ដីចំការ ឬស៊ី ឈ្នួលធ្វើចំការឱ្យគេ ។

ការស្រង់ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ចំពោះតំបន់ខ្ពង់រាប ដែលគ្រួសារ ភាគច្រើនប្រកបរបរធ្វើចំការ ។ ដោយឡែក ចំពោះគ្រួសារដែលមានដីធ្វើចំការ

តិចជាង១ហិកតា ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ គួរជួយណែនាំគាត់អោយប្រកបរបរ ផ្សេងទៀតជាបន្ថែម ដូចជាចិញ្ចឹមសត្វ សិប្បកម្ម លក់ដូរ ...។ល។ ឬចូលរួម ក្នុងការងារ សហគមន៍ផ្សេងៗ ដើម្បីអាចមានចំណូលគ្រប់គ្រាន់ផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារ ។ ចំពោះគ្រួសារជាកសិករធ្វើចំការជាចំបងហើយគ្មានដីធ្វើចំការផ្ទាល់ខ្លួនដោយ ជួលដីគេធ្វើ គ្រួសារប្រភេទនេះជាគ្រួសារដែលកំពុងជួបការលំបាកខ្លាំង ដែល ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ អាចជួយផ្គត់ផ្គង់និងស្វែងរកការគាំទ្រផ្តល់មុខរបរសម ស្របណាមួយ សំរាប់យូរអង្វែងទៅអនាគត ។

ក្នុងភូមិយើងខ្ញុំ ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ជីគីមីនិងថ្នាំគីមីសំលាប់សត្វល្អិត សំរាប់ការដាំដុះ ក្នុងឆ្នាំនេះមាន :

74	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រើជីគីមី	មាន គ្រួសារ
75	ចំនួនគ្រួសារដែលប្រើថ្នាំគីមីសំលាប់សត្វល្អិត	មាន គ្រួសារ

ការចិញ្ចឹមសត្វ

ការកត់ត្រាចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមសត្វនេះមិនសំដៅទាល់តែគ្រួសារនោះចិញ្ចឹមសត្វជា មុខរបរសំខាន់ឡើយ ។

ការចិញ្ចឹមគោ-ក្របី (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

76	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមគោ-ក្របី	មាន គ្រួសារ
77	ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមគោក្របីសំរាប់កំលាំងអូសទាញ	មាន គ្រួសារ
78	ចំនួនគោ-ក្របីសរុបនៅក្នុងភូមិ	មាន ក្បាល
79	ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមគោ-ក្របី	មាន កន្លែង

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមគោ-ក្របី : សំដៅយកគ្រួសារទូទៅ ដែលមានគោ-ក្របី ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមគោ-ក្របី សំរាប់កំលាំងអូសទាញ : ជាការស្រង់ចំនួនគ្រួសារដែលនៅប្រើប្រាស់គោក្របីជាកំលាំងអូសទាញ ។ ចំនួននេះ ត្រូវតែចំណង ឬស្មើនឹងចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមគោ-ក្របីសរុប ។

ចំនួនគោ-ក្របីសរុបនៅក្នុងភូមិ : ជាចំនួនគោ-ក្របីសរុបទាំងអស់ ទាំងញីទាំងឈ្មោល ទាំងតូច ទាំងធំដែលមាននៅក្នុងភូមិ ប៉ុន្តែមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលចំនួនគោ-ក្របីដែលគេចិញ្ចឹមនៅក្នុងកសិដ្ឋានឡើយ ។

ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដែលបានស្នើសុំរ៉ាក់សាំងការពារ សត្វគោ-ក្របី ឬវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីការចិញ្ចឹមគោ-ក្របី ឬការរៀបចំធនាគារគោ-ក្របីជាដើម។ កន្លងមក ដោយសារគ្មានស្ថិតិនេះនៅតាមសំណើគំរោង ឃុំសង្កាត់ភាគច្រើនបានយកលេខចំនួនគ្រួសារទូទាំងឃុំមកដាក់ជាចំនួនគ្រួសារអ្នកទទួលផល ដែលធ្វើអោយតំលៃគំរោងប៉ាន់ស្មានមានចំនួនខ្ពស់អនេក ដែលពិបាកនឹងត្រៀមគម្របការគាំទ្របាន ។

ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមគោ-ក្របី : ជាកសិដ្ឋានដែលមានចិញ្ចឹមគោច្រើន ជាហ្វូងៗសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់អាចពិចារណាអំពីលទ្ធភាពប៉ះពាល់បរិស្ថាន ឬទំនាស់ផ្សេងៗជាមួយប្រជាជន។

ការចិញ្ចឹមសេះ (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

80	ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមសេះ	មាន គ្រួសារ
81	ចំនួនសេះសរុបនៅក្នុងភូមិ	មាន ក្បាល

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមសេះ : នៅតំបន់មួយចំនួនការចិញ្ចឹមសេះ គឺជារបរបរសំខាន់មួយរបស់ប្រជាជន ដែលត្រូវការពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ក្នុងការបង្កើតជាសហគមន៍ចិញ្ចឹមសេះ ធនាគារសេះ ឬការផ្តល់ឥណទានផ្សេងៗជាដើម ។ ស្ថិតិចំនួនសេះ អាចផ្តល់ជាគំនិតក្នុងការចាត់ស្ថានទំហំគំរោងដែលគ្រោងស្នើឡើង ។

ការចិញ្ចឹមជ្រូក (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

82	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមជ្រូក	មាន គ្រួសារ
83	ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមជ្រូក លើសពី៣-៤ក្បាលឡើងទៅ	មាន គ្រួសារ
84	ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមជ្រូក	មាន កន្លែង

សរុបចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមជ្រូក : សំដៅទៅលើគ្រួសារនៅក្នុងភូមិដែលកំពុងចិញ្ចឹមជ្រូក ។ ការកត់ត្រានេះគិតរួមទាំងការចិញ្ចឹម១-២ក្បាលតាមគ្រួសាររហូតដល់ការចិញ្ចឹមច្រើនក្បាលដាក់ក្នុងទ្រុង សំរាប់ចំនួនគ្រួសារ។

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមជ្រូកលើសពី៣-៤ក្បាលឡើងទៅ : ជាស្ថិតិគ្រួសារចិញ្ចឹមជ្រូកមានទ្រង់ទ្រាយធំបង្អួរ ដែលគិតដកស្រង់ចេញពីចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមជ្រូកសរុបខាងលើ ។ ស្ថិតិគ្រួសារចិញ្ចឹមជ្រូកប្រភេទនេះ ដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ត្រូវការពិភាក្សា រកដំណោះស្រាយនិងជួយគាំទ្រ ដូចជា ការផ្តល់ឥណទានការបណ្តុះបណ្តាល ការដោះស្រាយទំនាស់ និងបញ្ហាបរិស្ថាន..ជាដើម ។

កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមជ្រូក : ជាទីតាំងចិញ្ចឹមជ្រូកទ្រង់ទ្រាយធំ មានលក្ខណៈសិប្បកម្ម ឬឧស្សាហកម្ម ដែលមានបុគ្គលិកជំនាញពេទ្យសត្វនិងកម្មករប្រចាំការ ។ ភាគច្រើនកសិដ្ឋានទាំងនោះ ជាប្រភព ផ្តល់ពូជ ចំណី និងបច្ចេកទេសផ្សេងៗ ដល់ប្រជាជនរស់នៅក្បែរទីកន្លែងនោះ ក៏ប៉ុន្តែ ក៏អាចផ្តល់ផលអវិជ្ជមានមួយ ចំនួនដែរ ដូចជាជំងឺឆ្លង កាកសំណល់ ទំនាស់ផលប្រយោជន៍ ។ ហេតុនេះ ការ ផ្តល់ស្ថិតិចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមជ្រូក និងលើកយកបញ្ហាពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗមក ដោះស្រាយនៅក្នុងអង្គប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាយុវស្ថាតំ ពិតជាអាចបង្ការនិងទប់ស្កាត់ បញ្ហាអវិជ្ជមានបានទាន់ពេលវេលា ។

ការចិញ្ចឹមពពែ_ចៀម (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

85	ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមពពែ_ចៀម	មាន គ្រួសារ
86	ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមពពែ_ចៀម	មាន កន្លែង

ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមពពែ_ចៀម : ជាការចិញ្ចឹមលក្ខណៈគ្រួសារសំរាប់ការ កំសាន្ត និងលក់យកចំនួនគ្រួសារ ។ ជាទូទៅ ការចិញ្ចឹមរបៀបគ្រួសារអាចឬ បានបង្កទំនាស់ជាច្រើន ដោយសារតែពពែ_ចៀមទាំងនោះ អាចឬបានស៊ីផល ដំណាំរបស់ប្រជាជនផ្សេងទៀត ។

ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមពពែ_ចៀម : ជាការចិញ្ចឹមបែបទ្រង់ទ្រាយធំ ក្នុងកសិដ្ឋាន ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលមិនពិត ដោយពុំប៉ះពាល់ផលដំណាំឬផលប្រយោជន៍របស់ ប្រជាជនឡើយ ។

ការចិញ្ចឹមមាន់ (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

87	សរុបចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមមាន់	មាន គ្រួសារ
88	ក្នុងនោះចំនួនគ្រួសារដែលមានចិញ្ចឹមមាន់ មេពិពាក្យាលឡើងទៅ	មាន គ្រួសារ
89	ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់	មាន កន្លែង

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមមាន់ : គឺសំដៅទៅលើគ្រួសារណាដែលមានចិញ្ចឹមមាន់ចាប់ ពីមួយក្បាលឡើងទៅ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលមានចិញ្ចឹមមាន់មេពិពាក្យាលឡើងទៅ : សំណួរនេះ ដើម្បីធ្វើការរំលេចឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់ថា តើនៅក្នុងចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមមាន់ខាងលើ មានប៉ុន្មានគ្រួសារដែលមានចិញ្ចឹមមាន់មេពិពាក្យាលឡើងទៅ ? ។ មានមេ សំដៅទៅលើមេមាន់ពូជ ដែលអ្នកភូមិមានទំលាប់ថែរក្សាទុក ទោះបីមានការលក់ដូរ ក៏អ្នកភូមិមិនលក់ដែរ ព្រោះមេមាន់ប្រភេទនេះ ច្រើនតែជាមេមាន់ឈ្នះជំងឺ ។

ស្ថិតិនេះមាន សារៈសំខាន់សំរាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ រៀបចំបង្កើតជាសមាគមន៍ឬសហគមន៍ចិញ្ចឹមមាន់ ឬស្នើសុំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមការធ្វើចំណី ការព្យាបាលជំងឺ និងបច្ចេកទេសសំខាន់ៗ រួមទាំងការបង្កើតភ្នាក់ងារពេទ្យសត្វភូមិជាដើម ។

កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់ : សំដៅទៅលើកសិដ្ឋានទាំងឡាយណាដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិ ដោយមិនគិតពីម្ចាស់កសិដ្ឋានឡើយ ។ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ត្រូវដឹងច្បាស់អំពីចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់ និងពិភាក្សាអំពីបញ្ហាមួយចំនួនដូចជា ជំងឺឆ្លង ផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដើម្បីពិភាក្សាជាមួយ ឬរាយការណ៍ជូនមន្ទីរជំនាញ ដើម្បីជួយអន្តរាគមន៍ទាន់ពេលវេលា ។ កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមមាន់

គឺជាការចិញ្ចឹមបែបទ្រង់ទ្រាយធំ ដែលប្រើដើមទុនច្រើនរហូតដល់ទៅរាប់ពាន់ ដុល្លារ ។

ការចិញ្ចឹមទា (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

90	សរុបចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមទា	មាន គ្រួសារ
91	ក្នុងនោះចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមមេទាពី៥ក្បាលឡើងទៅ	មាន គ្រួសារ
92	ចំនួនកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមទា	មាន កន្លែង

សរុបចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមទា : សំដៅទៅលើគ្រួសារណាដែលមាន ចិញ្ចឹមទាចាប់ពីមួយឬពីរក្បាលឡើងទៅគឺតទាំងទាចិញ្ចឹមយកពង និងទាកាប៉ា។

ចំនួនគ្រួសារដែលចិញ្ចឹមមេទាពី៥ក្បាលទៅ : សំណួរនេះ ដើម្បីធ្វើការរំលេច ឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់ថា តើនៅក្នុងចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមទាខាងលើ មានប៉ុន្មាន គ្រួសារដែលមានចិញ្ចឹមមេទា ពី៥ក្បាលឡើងទៅ ? ។ មេទា គឺត្រូវមន្ត្រីទាំងមេទា សំពៅ(ទាចិញ្ចឹមយកពង)និងមេទាកាប៉ា ។

កសិដ្ឋានចិញ្ចឹមទា : សំដៅទៅលើចំនួនកន្លែងចិញ្ចឹមទាជាហ្នូង មានលក្ខណៈ ទ្រង់ទ្រាយធំឬបង្អួរ ដោយបោះទីតាំងនៅ តាមវាលស្រែឬនៅកន្លែងណាដែល មានទឹក ។ ការកត់ត្រានេះ គឺតបពន្យល់ផង ដែរនូវកសិដ្ឋានទាំងឡាយណាដែល មានទីតាំងច្បាស់លាស់(ស្ថិតនៅមួយកន្លែង) ដែលមាននៅក្នុងភូមិ ដោយមិនគិត ពីម្ចាស់កសិដ្ឋានឡើយ ។

ការចិញ្ចឹមត្រី (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

93	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះ ឬក្នុងស្រែ ឬស្រះជាប់ស្រែ	មាន គ្រួសារ
94	ចំនួនស្រះចិញ្ចឹមត្រី	មាន ស្រះ
95	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមត្រីក្នុងមែ	មាន គ្រួសារ
96	ចំនួនមែចិញ្ចឹមត្រី	មាន មែ

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះឬក្នុងស្រែ : ជាស្ថិតិរាប់ចំនួនគ្រួសារទាំងអស់ដែលបានចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះ ឬក្នុងស្រែ ឬស្រះជាប់ជាមួយស្រែ ឬចិញ្ចឹមត្រីតាមបែបលក្ខណៈធម្មជាតិ (ដើរចាប់កូនត្រីយកមកចិញ្ចឹម) ដើម្បីជាអាហារ ឬលក់ដូរសំរាប់ចំណូលគ្រួសារ ។ ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ចំពោះ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ក្នុងការលើកស្ទើឡើងនូវគំរោងបណ្តុះបណ្តាល ការផ្តល់ឥណទាន ការបង្កើតសហគមន៍ និងការផលិតពូជត្រីសំរាប់ផ្គត់ផ្គង់ជាដើម ។ ជាទូទៅ ព័ត៌មានចំនួនគ្រួសារមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការរៀបចំកសាងផែនការឡើយ ហេតុនេះចាំបាច់ត្រូវមានព័ត៌មានអំពីចំនួនស្រះ ដែលបានប្រើសំរាប់ចិញ្ចឹមត្រីទៀត ។

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមត្រីក្នុងបែ : ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះនិងក្នុងបែ មានលក្ខណៈខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំង ខាងផ្នែកបច្ចេកទេស ហើយការប្រើប្រាស់ដើមទុនក៏ខុសគ្នាច្រើនដែរ ។ ហេតុនេះ ចាំបាច់ត្រូវញែកគ្នារវាងការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងស្រះនិងក្នុងបែ។ ម្យ៉ាងទៀត ការចិញ្ចឹមត្រីក្នុងបែច្រើនមានទំនាស់ជាមួយប្រជាជនដែលប្រើប្រាស់ទឹកបឹង-ស្ទឹង-ទន្លេដែលតំរូវឱ្យក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ធ្វើការដោះស្រាយតាមរបៀបណាមួយដ៏សមស្រប ។

ការចិញ្ចឹមបង្កា (បើគ្មានសូមបំពេញលេខសូន្យ)

97	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមបង្កាក្នុងស្រែ	មាន	គ្រួសារ
98	ចំនួនស្រែបង្កា	មាន ស្រែ	ត្រូវជា ហិ.ត

ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមបង្កាក្នុងស្រែ : ជាស្ថិតិដែលចាំបាច់សំរាប់តំបន់មាត់សមុទ្រតំរូវអោយឃុំ-សង្កាត់ ពិចារណានៅក្នុងផែនការ ដើម្បីអភិរក្សធនធានធម្មជាតិ ព្រោះថាការចិញ្ចឹមបង្កាច្រើនហួស នឹងនាំអោយមានការកាប់ធ្លាក់ព្រៃកោងកាង

បន្ថែមឬបង្កអោយមានជំងឺ ដែលធ្វើអោយប្រជាពលរដ្ឋ មានការខាតបង់ថវិកា។
 មធ្យោបាយសមស្របសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហា គឺត្រូវធ្វើការអប់រំ អោយមានការ
 យល់ដឹង ដោយផ្តល់វគ្គបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមតាមបែបធម្មជាតិ ឬធ្វើកិច្ចសន្យា
 ផ្សេងៗជាដើម។ ប៉ុន្តែស្ថិតិចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមបង្កាក្នុងស្រែប្រហែលជាពុំគ្រប់
 គ្រាន់សំរាប់ការពិភាក្សាឡើយ ហេតុនេះ ចាំបាច់ត្រូវស្រង់ចំនួនស្រែចិញ្ចឹមបង្កា
 និងផ្ទៃដីចិញ្ចឹមបង្កាបន្ថែមទៀត ដើម្បីកំណត់សមាមាត្រអោយបានសមស្រប
 រវាងផ្ទៃដីចិញ្ចឹមបង្កា និងផ្ទៃដីដែលត្រូវរក្សាទុកទំនេរ ។

ការចិញ្ចឹមបង្កា (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

99	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមបង្កាក្នុងស្រែ	មាន គ្រួសារ
100	ចំនួនស្រែចិញ្ចឹមបង្កា	មានចំនួន ស្រែ
101	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមបង្កាក្នុងមែ	មាន គ្រួសារ
102	ចំនួនមែចិញ្ចឹមបង្កា	មានចំនួន មែ

ការចិញ្ចឹមក្រពើ (បើគ្មានសូមដាក់លេខសូន្យ)

103	ចំនួនគ្រួសារចិញ្ចឹមក្រពើ	មាន គ្រួសារ
-----	--------------------------	-------------------

ធនធានធម្មជាតិនិងបរិស្ថាន

104	ចំនួនគ្រួសារដែលរងគ្រោះដោយគ្រោះធម្មជាតិ	 គ្រួសារ	មាន នាក់
105	ចំនួនគ្រួសារដែលរស់នៅក្នុងបរិវេណតំបន់ការពារឬអភិរក្ស	មាន ... គ្រួសារ	

ចំនួនគ្រួសារដែលរងគ្រោះដោយគ្រោះធម្មជាតិ : សំដៅទៅលើគ្រួសារ
 ដែលរងគ្រោះដោយទឹកជំនន់ ខ្យល់ព្យុះ ភាពរាំង ស្ងួត .. ។ **រងគ្រោះដោយ**
ទឹកជំនន់ មានដូចជាបាក់ច្រាំងទន្លេអស់ផ្ទះ អស់ដីភូមិ ដោយឡែកចំពោះតំបន់
 ឬកន្លែងណាដែលមានប្រពៃណី លិចទឹកជាប្រចាំនៅរដូវទឹកឡើង ហើយគ្រួសារ

ទាំងនោះតែងតែផ្លាស់ទីលំនៅមករកទូលសុវត្ថិភាព មិនត្រូវកត់ត្រាជាគ្រួសារ ដែលរងគ្រោះដោយធម្មជាតិឡើយ ។ គ្រួសារដែលរងគ្រោះដោយខ្យល់ព្យុះ មានដូចជា បាក់បួលផ្ទះ រន្ទះបាញ់ ... ។ល។ គ្រួសារដែលរងគ្រោះដោយ ភាពរាំងស្ងួត ការកត់ត្រាគ្រួសារប្រភេទនេះ មេភូមិត្រូវធ្វើការពិចារណានៅ ពេលស្រង់ស្ថិតិថា តើនៅក្នុងឆ្នាំនេះមានប៉ុន្មានគ្រួសារ ដែលទទួលផលប៉ះពាល់ ពីការរាំងស្ងួត ដូចជាគ្មានទឹកធ្វើស្រែ ស្រូវស្តុក សត្វល្អិតបំផ្លាញជាដើម ។ ដោយសារចំនួនគ្រួសារមិនបានបង្ហាញចំនួនជាក់លាក់ សំរាប់គ្រោងថវិកា ជួយសង្គ្រោះ ហេតុនេះត្រូវតែមានតួលេខស្ថិតិចំនួនមនុស្សជាក់លាក់បន្ថែម ទៀត ។

ស្ថិតិនេះស្រង់ឡើងដើម្បីលើកយកទៅពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីត្រៀមរកដំណោះស្រាយនៅឆ្នាំក្រោយៗទៀត ដូចជាស្វែងរកជំនួយ សង្គ្រោះបន្ទាន់ ការលើកទឹកចិត្ត និងកិច្ចការពារពិសេសពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងគោលបំណងរក្សាកុំអោយគ្រួសារទាំងនេះធ្លាក់ក្នុងឧបាយកលចោកប្រាស់ រំលោភបំពាន និងអំពើជួញដូរផ្សេងៗ ។

ចំនួនគ្រួសារដែលរស់នៅក្នុងបរិវេណតំបន់ការពារឫអភិរក្ស : ស្ថិតិនេះមាន សារៈសំខាន់បំផុត ក្នុងការពិភាក្សាជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីស្វែងរក ដំណោះស្រាយសមស្រប សំរាប់អោយប្រជាជនទាំងនោះ ចូលរួមថែរក្សា ការពារព្រៃឈើ សត្វព្រៃ និងអាចប្រើប្រាស់អនុផលព្រៃឈើ ដោយស្រប ច្បាប់ ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ ប្រការសំខាន់ គឺការអប់រំអោយគ្រួសារទាំង នោះយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃការអភិរក្សតំបន់នោះ ។

106	ចំនួនគ្រួសារមានសេវាសំរាមប្រមូលតាមផ្ទះ	មាន គ្រួសារ
107	ចំនួនគ្រួសារដែលទទួលការពិបាកពីការបំពុលបរិស្ថាន	មាន គ្រួសារ

ចំនួនគ្រួសារដែលទទួលការពិបាកពីការបំពុលបរិស្ថាន គឺសំដៅទៅលើគ្រួសារមួយចំនួនដែលរស់នៅជាប់ ឬក្បែរកន្លែងឧស្សាហកម្ម សិប្បកម្ម ឬទីកន្លែងចាក់សំរាម..។ល។

ស្ថិតិបំណែងស្ថាន

នៅក្នុងឆ្នាំនេះភូមិយើងខ្ញុំមានលំនៅស្ថានជាច្រើនប្រភេទ ដូចខាងក្រោម :

	ប្រភេទផ្ទះ	ចំនួនផ្ទះសរុបមាន	ចំនួនផ្ទះមានបណ្តាញអគ្គិសនី	ចំនួនផ្ទះមានអាគុយសំរាប់បំភ្លឺ	ចំនួនផ្ទះមានទូរទស្សន៍
108	ផ្ទះប្រក់ ស្លឹក ស្បូវ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
109	ផ្ទះប្រក់សង្កសី ហ្វីប្រូស៊ីម៉ង់	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
110	ផ្ទះប្រក់ក្បឿង	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
111	ផ្ទះល្វែង (ច្រើនគ្រួសាររស់នៅ)	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
112	ផ្ទះថ្មី ផ្ទះល្វែង (មួយគ្រួសាររស់នៅ)	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
113	ផ្ទះភូមិគ្រឹះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ
114	សរុបរួម	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ	 ផ្ទះ

ចំនួនខ្នងផ្ទះ គឺរាប់តែខ្នងផ្ទះណាដែលមេភូមិទទួលស្គាល់ថា គ្រួសារដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះនោះ ជាសមាជិកភូមិរស់នៅក្នុងភូមិខ្លួន ។ ចំពោះផ្ទះដែលគេធ្វើសំរាប់ចាំដី មិនត្រូវរាប់បញ្ចូលឡើយ ។ ដោយឡែកចំពោះគ្រួសារណាដែល

មានផ្ទះពីរបួតត្រូវរាប់តែផ្ទះមួយប៉ុណ្ណោះ គឺរាប់យកតែផ្ទះណា ដែលធំជាងគេ។

ខ.គ្រួសារមួយមានផ្ទះក្បឿង ហើយគាត់បានសង់ផ្ទះតៀមប្រក់សង្កសីនៅពីមុខផ្ទះជាប់នឹងផ្លូវដើម្បីលក់ដូរអីវ៉ាន់ ហើយជារឿយៗ ពួកគាត់តែងតែស្នាក់នៅផ្ទះតៀម ។ ការរាប់ខ្នងផ្ទះសំរាប់គ្រួសារនេះគឺរាប់យកផ្ទះក្បឿង ចំពោះផ្ទះតៀមប្រក់សង្កសីមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលឡើយ។ ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះគ្រួសារណាដែលមានផ្ទះពីរ ផ្ទះមួយនៅក្នុងភូមិ និងផ្ទះមួយទៀតនៅចំការ ដែលមានរូបរាងប្រហាក់ប្រហែលគ្នា រាប់យកតែមួយគឺយកផ្ទះនៅក្នុងភូមិជាគោល។ ក្នុងករណីគ្រួសារដែលមានផ្ទះពីរ គឺផ្ទះមួយកំពុងសាងសង់ ហើយផ្ទះមួយទៀតកំពុងស្នាក់នៅ គឺត្រូវយកផ្ទះដែលកំពុងស្នាក់នៅធ្វើជាគោល ។ ការកំណត់នេះគឺដើម្បីអោយមានការឯកភាពគ្នាទូទាំងប្រទេស និងមានចំនួនខ្នងផ្ទះសមស្របតាមចំនួនគ្រួសារ ។

១.ផ្ទះប្រក់ស្លឹក ស្បូវ បន្ទះកៅស៊ូ : សំដៅទៅលើប្រភេទផ្ទះដែលសង់ផ្ទាល់ដីឬខ្ពស់ពីដីដែលមានដំបូលប្រក់ស្លឹក/ស្បូវ ដោយមិនគិតពីជញ្ជាំងឡើយ ។ ការគិតបែបនេះ គឺដើម្បីផ្តល់ភាពងាយស្រួលដល់មេភូមិ ក្នុងការស្រង់ស្ថិតិ ព្រោះថាតាមទំលាប់ខ្មែរយើងច្រើនគិតពីដំបូលមុន ហើយការប្រក់ស្លឹក ឬប្រក់ស្បូវ ជាការប្រក់បណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ នៅពេលជីវភាពគ្រួសារបានធូរធារ ប្រជាជនទាំងនោះនឹងផ្លាស់ប្តូរទៅប្រក់សង្កសី ហឺប្រូស៊ីម៉ង់ត៍ ឬក្បឿងជំនួសវិញ។ មានន័យថា ចំនួនផ្ទះប្រក់ស្លឹកឬស្បូវ ជាទិន្នន័យសំរាប់បញ្ជាក់ពីស្ថានភាពជីវភាពប្រជាជន ដែលមានការប្រែប្រួលពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ទៅតាមល្បឿននៃការអភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋាន ។ គួរជៀសវាងការស្រង់ស្ថិតិ ផ្ទះដំបូលស្បូវ ដែលជាការប្រក់ដើម្បីលំអរប៉ុណ្ណោះ ដូចដំបូលផ្ទះភូមិត្រីះឬផ្ទះកំសាន្តមួយចំនួន ។

២. ផ្ទះមានដំបូលប្រក់សង្កសី/ហ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ : សំដៅលើប្រភេទផ្ទះសង់ផ្ទាល់ដី ឬខ្ពស់ពីដី និងមានដំបូលប្រក់សង្កសី/ហ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ ដោយមិនគិតពីប្រភេទ ជញ្ជាំងឡើង ។ ផ្ទះប្រភេទនេះផ្តល់សុវត្ថិភាព ប្រសើរជាងផ្ទះប្រក់ស្លឹក/ស្បូវ ។

៣. ផ្ទះមានដំបូលប្រក់ក្បឿង : គឺជាប្រភេទផ្ទះដែលមានសរសរឈើ ឬសរសរ ស៊ីម៉ង់ត៍ សង់ខ្ពស់ពីដី មានជំហរខ្ពស់ផុតក្បាល(ផ្ទះកាតាំង..) ឬនៅផ្ទាល់នឹងដី ហើយមានដំបូលប្រក់ក្បឿងដែលផ្តល់សុវត្ថិភាពល្អប្រសើរ ដែលជាទូទៅអ្នក ភូមិហៅកាត់ខ្លីថាផ្ទះក្បឿង ។

៤. ផ្ទះល្វែង(ច្រើនគ្រួសាររស់នៅ) : សំដៅទៅលើផ្ទះថ្មល្វែងច្រើនជាន់ ដែល មានច្រើនគ្រួសាររស់នៅ ហើយគ្រួសារទាំងនោះជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដោយឡែក ទៅតាមជាន់ ឬល្វែងនីមួយៗដែលរស់នៅចាប់ពីជាន់ខាងក្រោមរហូតដល់ ជាន់ខាងលើ ។ ការរាប់ចំនួនផ្ទះល្វែងអាស្រ័យទៅតាមម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃគ្រួសារ ដោយឡែក ចំពោះផ្ទះល្វែងជាន់ណាមួយដែលមាន២ឬ៣គ្រួសាររស់នៅជាមួយ គ្នា ត្រូវកត់ត្រាតែជាផ្ទះមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះផ្ទះនៅជាន់លើបំផុតដែលមាន គ្រួសាររស់នៅ ហើយជំរកនោះមានដំបូលប្រក់ស្លឹកឬស្បូវ ឬបន្ទះកៅស៊ូ ត្រូវ កត់ត្រានៅក្នុងស្ថិតិផ្ទះប្រភេទទី១ បើប្រក់សង្កសីឬហ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ ត្រូវកត់ត្រាចូល ទៅក្នុងផ្ទះប្រភេទទី២វិញ ។ ដោយឡែកចំពោះផ្ទះល្វែងច្រើនជាន់ ហើយជា កម្មសិទ្ធិតែមួយគ្រួសារ ត្រូវកត់ត្រានៅក្នុងស្ថិតិផ្ទះប្រភេទទី៥ (សំណួរទី១១២) ខាងក្រោមនេះ ។

៥. ផ្ទះថ្ម ល្វែង(មួយគ្រួសាររស់នៅ) : សំដៅទៅលើផ្ទះដែលសង់ពីថ្ម ដំបូល បេតុង ឬប្រក់ហ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ ឬក្បឿងបន្ថែម ដើម្បីកុំអោយជ្រាបទឹក ដែលអ្នក ភូមិហៅយ៉ាងសាមញ្ញថាផ្ទះថ្មៗ ។ ចំពោះផ្ទះល្វែងច្រើនជាន់ មានម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ រស់នៅតែមួយក្រុមគ្រួសារ ពីក្រោមរហូតដល់ជាន់លើបំផុត ត្រូវរាប់បញ្ចូលក្នុង

ស្ថិតិជាផ្ទះតែមួយបានហើយ មិនត្រូវរាប់១ជាន់ជាផ្ទះមួយនោះទេ ព្រោះនាំអោយចំនួនផ្ទះកើនលើសចំនួនគ្រួសារពិតប្រាកដ ។

៦.ភូមិគ្រឹះ : គឺជាផ្ទះដែលសង់ក្នុងដីឡូត៍ មានទីធ្លាធំទូលាយ ដោយមានសួនច្បារ អាងហែលទឹក ដែលមានម្លូត្របែកៗពីគ្នា ។

ចំនួនផ្ទះមានបណ្តាញអគ្គីសនី : ជាការកត់ត្រាចំនួនផ្ទះ តាមប្រភេទនីមួយៗ ដែលមានតភ្ជាប់ចរន្តអគ្គីសនី២២០វ៉ុល ពីបណ្តាញរដ្ឋឬឯកជននានា ឬម៉ាស៊ីនភ្លើងក្នុងភូមិ ។

ចំនួនផ្ទះមានអាកុយសំរាប់បំភ្លឺ : ជាស្ថិតិកត់ត្រាចំនួនផ្ទះ តាមប្រភេទ នីមួយៗ ដែលបានប្រើប្រាស់អំពូលចាប់អាកុយ១២វ៉ុល(៣០អំពែរ) សំរាប់បំភ្លឺក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្លួន ដោយកត់ត្រាបញ្ចូលផងដែរនូវគ្រួសារណាដែលប្រើចង្អៀងប្រេងកាត ឬខ្នាញ់ម្តងកាល ឬជាបណ្តោះអាសន្នដោយសារអាកុយខូច មិនទាន់បានទៅទិញ ។

ចំនួនផ្ទះមានទូរទស្សន៍ : ជាចំនួនផ្ទះដែលកំពុងមានទូរទស្សន៍ប្រើប្រាស់ ។ ក្នុងតារាងនេះអាចបញ្ជាក់ប្រាប់យើងថា ប្រសិនបើផ្ទះណាប្រើអាកុយ នោះទូរទស្សន៍ជាប្រភេទស_ខ្មៅ ចំណែកផ្ទះដែលមានបណ្តាញអគ្គីសនីវិញ នោះទូរទស្សន៍មុខជាប្រភេទទូរទស្សន៍ពណ៌ ។

115	ចំនួនកន្លែងសាកបញ្ចូលភ្លើងអាកុយនៅក្នុងភូមិ	មាន កន្លែង
-----	---	------------------

ចំនួនកន្លែងសាកបញ្ចូលភ្លើងអាកុយនៅក្នុងភូមិ : ជាទីកន្លែងដែលប្រជាជនយកអាកុយទៅសាកបញ្ចូលភ្លើងបន្ថែម នៅពេលអស់ភ្លើង ។ ស្ថិតិនេះបញ្ជាក់កាន់តែច្បាស់តាមរយៈស្ថិតិប្រើអាកុយតាមផ្ទះនីមួយៗ បើអ្នកភូមិប្រើ

អាគុយសំរាប់បំភ្លឺច្រើននោះចំនួនកន្លែងបញ្ចូលអាគុយនៅក្នុងភូមិ ក៏អាចមានច្រើនដែរ។

ស្ថិតិដែលបានស្រង់ខាងលើ គឺអាចយកទៅពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ អំពីការវិវត្តន៍រីកចំរើននៅមូលដ្ឋាន ដែលប្រែប្រួលផ្លាស់ប្តូរពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ។ ឧ. ពីមុនផ្ទះនីមួយៗពុំសូវមានទូរទស្សន៍ឡើយ ប៉ុន្តែឆ្នាំនេះចំនួនទូរទស្សន៍កើនឡើង១៥គ្រឿង ។ ចំនួនផ្ទះស្បូវ បានផ្លាស់ប្តូរទៅជា ផ្ទះក្រឿង ចំនួន១០ខ្នង ។ល។

ស្ថានភាពផ្នែកជីវភាពរស់នៅ

តាមការរាប់ជាក់ស្តែងនៅក្នុងឆ្នាំនេះ ភូមិយើងខ្ញុំមានមធ្យោបាយជីវភាពរស់នៅដូចខាងក្រោម ៖

116	ចំនួនត្រាក់ទ័រ សំរាប់បញ្ជូនស្រូវ	មាន គ្រឿង
117	ចំនួនគោយន្តសំរាប់បញ្ជូនស្រូវ	មាន គ្រឿង

ចំនួនត្រាក់ទ័រសំរាប់បញ្ជូនស្រូវ ៖ ជាចំនួនត្រាក់ទ័រសរុបដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកភូមិ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលត្រាក់ទ័រ ដែលមករកស៊ីក្នុងភូមិតែមួយរយៈពេលខ្លីឡើយ ប៉ុន្តែបើមានត្រាក់ទ័រអ្នកភូមិចេញទៅរកស៊ីនៅភូមិផ្សេងឬកន្លែងដទៃត្រូវរាប់បញ្ចូលដែរ ។ ការធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីចៀសវាងការកត់ត្រាស្ថិតិត្រួតគ្នាពីរដង ។ ចំពោះត្រាក់ទ័រចាស់ខូចមិនអាចដំណើរការបាន មិនត្រូវកត់ចូលក្នុងស្ថិតិឡើយ ។

ចំនួនគោយន្តសំរាប់បញ្ជូនស្រូវ ៖ ក៏ដូចចំនួនត្រាក់ទ័រដែរ ចំនួនគោយន្តត្រូវកត់ត្រាពីគោយន្តរបស់ អ្នកភូមិផ្ទាល់ ដើម្បីកុំអោយមានការស្រង់ស្ថិតិត្រួតគ្នាពីរដង ។

ទោះបីជាគោលនយោបាយនេះត្រូវយកទៅប្រមូល ភ្ជួរស្រែ ឬដឹកជញ្ជូនក៏ដោយ ក៏នៅតែរាប់មួយគ្រឿងដែរ មិនត្រូវរាប់ត្រួតគ្នានោះឡើយ ។

118	ចំនួនរថយន្តដែលកែច្នៃក្នុងស្រុក	មាន គ្រឿង
119	ចំនួនរថយន្តដឹកទំនិញធុនតូច (១,៥ តោនចុះ)	មាន គ្រឿង
120	ចំនួនរថយន្តដឹកទំនិញធុនធំ (ចំណុះលើសពី១,៥តោន)	មាន គ្រឿង
121	ចំនួនរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរធុនតូច(១២កៅអីចុះ)	មាន គ្រឿង
122	ចំនួនរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរធុនធំ (លើសពី១២កៅអី)	មាន គ្រឿង
123	ចំនួនរថយន្តសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ	មាន គ្រឿង
124	សរុបចំនួនរថយន្តដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន គ្រឿង

រថយន្តដែលកែច្នៃក្នុងស្រុក : សំដៅទៅលើរថយន្ត ដែលជាងក្នុងស្រុកកែច្នៃ កំឡើងតាមតំរូវការរបស់ប្រជាជនសំរាប់ដឹកជញ្ជូនទំនិញផលិតផលផ្សេងៗ ដែលពុំមានម៉ាកសំគាល់ ដូចរថយន្តនាំចូលពីបរទេសឡើយ ដោយមិនគិតពីទំហំ ឬចំណុះឡើយ ។

រថយន្តដឹកជញ្ជូនទំនិញចំណុះលើសពី ១,៥ តោន : ជាប្រភេទរថយន្តដឹកជញ្ជូន ធុនធំ អាចប៉ះពាល់ជាខ្លាំងដល់ផ្លូវថ្នល់ជនបទ ដែលត្រូវលើកយកទៅពិភាក្សា ក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដោយពុំត្រូវរាប់បញ្ចូលរថយន្តកែច្នៃ ។

រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរធុនតូច(១២កៅអីចុះ) : ជារថយន្តធុនតូច មធ្យម ឬថ្នែបន្ថែមចំនួនកៅអី ដែលប្រជាជនក្នុងភូមិបានប្រើប្រាស់សំរាប់ជារថយន្តដឹក ជញ្ជូនយកប្រាក់ឈ្នួលធ្វើដំណើរទៅទីជិត ឬឆ្ងាយ...។ល។ សូមកត់ត្រាតែ រថយន្តជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកភូមិផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ ចំពោះរថយន្តដែលមកពីភូមិផ្សេង

គ្រាន់តែឈប់សំចៃដឹកអ្នកដំណើរ មិនត្រូវកាត់ត្រាឡើយ ដើម្បីជៀសវាងការ
កាត់ត្រាត្រួតគ្នា ។

រថយន្តប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ : ជាចំនួនរថយន្តដែលប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើដំណើរ
ប្រចាំគ្រួសារ ពុំមែនសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មជារថយន្តឈ្នួលដឹកអ្នកដំណើរឡើយ
ដោយមិនគិតពីទំហំឬប្រភេទរថយន្តឡើយ ។ សូមកុំស្រង់ស្ថិតិរថយន្តដែលប្រើ
ជាប្រភេទតាក់ស៊ីដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ដែលបានស្រង់រួចខាងលើ មកដាក់
បញ្ចូលបន្ថែម ព្រោះនាំអោយតួលេខស្ថិតិសរុបច្រើនហួសចំនួនជាក់ស្តែង ។

សរុបចំនួនរថយន្តដែលមាននៅក្នុងភូមិ = ចំនួនរថយន្តដែលកែច្នៃក្នុងស្រុក
+ ចំនួនរថយន្តដឹកទំនិញធុនតូច(១,៥តោនចុះ) + ចំនួនរថយន្តដឹកទំនិញធុន
ធំ(ចំណុះលើសពី១,៥តោន) + ចំនួនរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរធុនតូច(១២
កៅអីចុះ) + ចំនួនរថយន្តដឹកអ្នកដំណើរធុនធំ(លើសពី១២កៅអី) + ចំនួន
រថយន្តសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ ។

125	ចំនួនគ្រឿងយន្ត គ្រឿងចក្រ ផ្សេងៗ	មាន គ្រឿង
126	ចំនួនម៉ាស៊ីនបោកស្រូវ	មាន គ្រឿង

ចំនួនគ្រឿងយន្ត គ្រឿងចក្រផ្សេងៗ : សំដៅទៅលើប្រភេទគ្រឿងយន្ត
ផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងភូមិ ដូចជា ត្រាក់ទ័រឈ្នួលដី ឬកាយដី(អេស្តារ៉ាទ័រ)
អាឡូកិនដី ។ល។

127	ចំនួនរទេះគោ និង រទេះសេះ		មាន គ្រឿង
128	ចំនួនម៉ូតូ		មាន គ្រឿង
129	ក្នុងនោះ	ម៉ូតូអូសរ៉ឺម៉ក	មាន គ្រឿង
130	ចំនួនម៉ូតូកង់បី (ត្រីចក្រយានយន្ត ឡាំប្រីតា)		មាន គ្រឿង
131	ចំនួនកង់និងកង់រ៉ឺម៉ក (កង់ដែលអាចប្រើប្រាស់បាន)		មាន គ្រឿង

ចំនួនរទេះគោ និង រទេះសេះ : ជាចំនួនរទេះគោឬរទេះសេះ ដែលកំពុងប្រើប្រាស់រាល់ថ្ងៃដោយអ្នកភូមិ ។ មិនត្រូវកត់ត្រាចំនួនរទេះគោ រទេះសេះ ដែលអ្នកភូមិឈប់ប្រើប្រាស់ ហើយទុកចោលនៅផ្ទះនោះឡើយ ។

ម៉ូតូអូសរ៉ឺម៉ក : សំដៅទៅលើម៉ូតូណាដែលមានរ៉ឺម៉កអូស ។ គោលដៅសំខាន់គេយកទៅអូសរ៉ឺម៉ក ដើម្បីធ្វើការដឹកជញ្ជូនអ្នកធ្វើដំណើរ ឬដឹកជញ្ជូនរបស់របរ ហើយម៉ូតូប្រភេទនេះ គេអាចជិះបាន ធម្មតានៅពេលណាគេដោះរ៉ឺម៉កចេញ ។ ដើម្បីស្ថិតិនេះកាន់តែច្បាស់ ត្រូវកត់ត្រាចំនួនម៉ូតូប៉ុន្មាន ដែលអ្នកភូមិប្រើសំរាប់អូសរ៉ឺម៉ក ។

ម៉ូតូកង់បី (ត្រីចក្រយានយន្ត) : ជាប្រភេទម៉ូតូភ្ជាប់ជាមួយរ៉ឺម៉ក ដែលមិនអាចដោះផ្តាច់ចេញពីគ្នាបាន សំរាប់ដឹកអ្នកដំណើរ ឬភ្ញៀវទេសចរណ៍ចំងាយជិតៗ ។ បច្ចុប្បន្ន ម៉ូតូកង់បីនេះ មានចរាចរជាច្រើននៅទីក្រុងភ្នំពេញ តំបន់ជ្វាយក្រុង ភ្នំពេញ និងតាមបណ្តាខេត្តក្រុងមួយចំនួន ។

ចំនួនកង់និងកង់រ៉ឺម៉ក : ជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរដោយប្រើកំលាំងមនុស្ស ហើយពុំអាចធ្វើដំណើរឆ្ងាយៗបានឡើយ ។ ចំពោះកង់ខ្លះដែលទុកចោលឈប់ប្រើប្រាស់មិនត្រូវកត់ត្រាឡើយ ។

132	ទូកចែវ-ទូកអុំ សំរាប់នេសាទ	មាន គ្រឿង
133	ទូកចែវ-ទូកអុំ សំរាប់ធ្វើដំណើរ/ទេសចរណ៍	មាន គ្រឿង
134	សរុបចំនួនទូកចែវនិងអុំ ដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន គ្រឿង

សរុបចំនួនទូកចែវនិងអុំដែលមាននៅក្នុងភូមិ : = ទូកចែវ-ទូកអុំសំរាប់
 នេសាទ + ទូកចែវ-ទូកអុំសំរាប់ធ្វើដំណើរ/ទេសចរណ៍ ។

135	ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត សំរាប់នេសាទ	មាន គ្រឿង
136	ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត សំរាប់ទេសចរណ៍/ដឹកអ្នកដំណើរ	មាន គ្រឿង
137	ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត ដឹកទំនិញចំណុះ១តោន	មាន គ្រឿង
138	ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត ដឹកទំនិញចំណុះលើសពី១តោន	មាន គ្រឿង
139	សរុបចំនួនទូកម៉ាស៊ីននិងកាណូតដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន គ្រឿង

ចំនួនទូកចែវនិងអុំ : ជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរផ្លូវទឹក ដោយប្រើកំលាំងមនុស្ស
 សំរាប់តំបន់ជិតៗមានចំណុះតិច ។ ប្រសិនបើទូកទាំងនេះ មានជើងបំពាក់
 ម៉ាស៊ីន ហើយត្រូវម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដោះចេញជាបណ្តោះអាសន្ន នោះមិនត្រូវចាត់
 ទូកថាជាទូកចែវ-អុំដោយកំឡាំងមនុស្សឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវចាត់ជាប្រភេទទូក
 ម៉ាស៊ីន(ប្រៀបដូចកង់និងម៉ូតូ) ។ ការកត់ត្រាគឺបែងចែកទៅតាមប្រភេទទូក
 សំរាប់នេសាទ និងទូកសំរាប់ដឹកភ្ញៀវទេសចរណ៍ ឬអ្នកដំណើរ ។

ចំនួនទូកម៉ាស៊ីន-កាណូតផ្សេងៗ : ជាមធ្យោបាយធ្វើដំណើរផ្លូវទឹក ដោយប្រើ
 កំឡាំងម៉ាស៊ីន ដែលអាចដឹកជញ្ជូនឬធ្វើដំណើរឆ្ងាយៗ ឬសំរាប់ធ្វើការនេសាទ។
ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូតសំរាប់នេសាទ និងសំរាប់ដឹកអ្នកដំណើរ/ទេសចរណ៍ ការ
 កត់ត្រាមិនគិតទៅលើចំណុះទូកឡើយ(ទំហំ) តែត្រូវកត់ត្រាបែងចែកទៅតាម
 ប្រភេទទូកសំរាប់ការធ្វើនេសាទនិងទូកសំរាប់ដឹកអ្នកដំណើរ/ភ្ញៀវ ទេសចរណ៍។

ក្នុងករណីទូកណាមួយធ្វើការនេសាទផងនិងដឹកអ្នកដំណើរផង ការកត់ត្រា ត្រូវគិតទៅលើការប្រើប្រាស់ណាមួយសំខាន់ជាង តើការនេសាទសំខាន់ជាង ឬការដឹកអ្នកដំណើរសំខាន់ជាង ? ។ ដោយឡែកចំពោះ **ទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត សំរាប់ដឹកទំនិញ** ការកត់ត្រាត្រូវគិតទៅតាមចំណុះ គឺប្រភេទទូកម៉ាស៊ីន-កាណូត មានចំណុះ១តោន និងប្រភេទទូកមានចំណុះលើសពី១តោន ។

សរុបចំនួនទូកម៉ាស៊ីននិងកាណូតដែលមាននៅក្នុងភូមិ = ចំនួនទូកម៉ាស៊ីន កាណូតសំរាប់នេសាទ + ចំនួនទូកម៉ាស៊ីនកាណូតសំរាប់ទេសចរណ៍ ឬដឹកអ្នក ដំណើរ + ចំនួនទូកម៉ាស៊ីនកាណូតដឹកទំនិញចំណុះ១តោន + ចំនួនទូកម៉ាស៊ីន កាណូតដឹកទំនិញចំណុះលើសពី១តោន ។

ស្ថិតិនេះមានផលប្រយោជន៍ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ក្នុងការវាយ តំលៃពីភាពរីកចំរើននៃជីវភាពប្រជាជនក្នុងភូមិ-ឃុំ និងការកើនឡើងនៃ មធ្យោបាយភ្ជួររាស់ ដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ដើម្បីគិត ប្រមាណទៅថ្ងៃអនាគតក្នុងការរៀបចំចំណតរថយន្ត ឬកំពង់ផែ ក៏ដូចជាការ គិតគូរពីទំហំផ្លូវថ្នល់ផងដែរ ។

ចំងាយជាមធ្យមគិតជាគីឡូម៉ែត្រ ពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅកាន់ទីផ្សារដែលនៅជិត បំផុត :

		ផ្សារនោះមានទីតាំងនៅក្នុងភូមិ..... ឃុំ..... ស្រុក..... ខេត្ត.....
140	 គ.ម	លេខភូតភូមិ..... ផ្សារនោះឈ្មោះ.....
(សូមមន្ទីរផែនការជួយបំពេញលេខភូតភូមិដែលមានផ្សារនោះអោយផង)		

សំគាល់ : បើផ្សារនៅក្នុងភូមិ ចំងាយគឺសូន្យគីឡូម៉ែត្រ។
 ផ្សារដែលកត់ត្រានេះ មិនមែនជាផ្សារក្រមុន ឬផ្ទះលក់ទំនិញមួយពីរទេ គឺជាផ្សារដែលមានលក់ទំនិញពេញមួយថ្ងៃ ជាផ្សារដែលអាចទិញទំនិញបាន

គ្រប់មុខ ដូចជាបន្លែ ផ្លែឈើ ត្រីសាច់ គ្រឿង ឧបភោគបរិភោគ សំលៀកបំពាក់
ឧបករណ៍អគ្គីសនី ឧបករណ៍កសិកម្ម ... ។ល។

**ចំងាយនិងរយៈពេលជាមធ្យមពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅផ្លូវថ្នល់ដែលអាចបើកឡាន
ទៅមកពេញ១ឆ្នាំ :**

141	ផ្លូវថ្នល់នោះស្ថិតនៅចំងាយ គ.ម ពីចំណុច កណ្តាលភូមិ	រយៈពេល ម៉ោង
-----	--	-------------------

សំគាល់ : ប្រសិនបើភូមិនៅជាប់ផ្លូវ រយៈពេលធ្វើដំណើរដល់ផ្លូវនោះ គឺសូន្យ ហើយ
ចំងាយក៏សូន្យដែរ ។ ចំងាយនោះ ត្រូវគិតត្រឹមចំណុចដែលនៅជិតបំផុត ។ ផ្លូវដែលអាច
មានរថយន្តឈ្នួល(តាក់ស៊ី) បើកទៅមកបានរាល់ថ្ងៃ ត្រូវចាត់ទុកថាជាផ្លូវអាចបើកឡាន
ពេញ១ឆ្នាំ ។

**ចំងាយជាមធ្យមពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅសាលាឃុំ/សង្កាត់ សាលាស្រុក/ខណ្ឌ
សាលាខេត្ត/ក្រុង :**

142	ចំងាយជាមធ្យមពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅសាលាឃុំ/សង្កាត់	មាន គ.ម
143	ចំងាយជាមធ្យមពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅសាលាស្រុក/ខណ្ឌ	មាន គ.ម
144	ចំងាយជាមធ្យមពីចំណុចកណ្តាលភូមិទៅសាលាខេត្ត/ក្រុង	មាន គ.ម

ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ក្នុងការពិភាក្សាអំពី
ស្ថានភាពផ្លូវ និងទីផ្សារ ដែលមានការប្រែប្រួលសំរាប់រយៈពេលវែង ។

ស្ថានភាពផ្នែកសុខភាពនិងអនាម័យ

នៅក្នុងភូមិយើងខ្ញុំមាន :

145	ចំនួន ឆ្នបបុរាណចេះតភ្ជាប់បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលតិចតួច	មាន នាក់
146	ចំនួន ពេទ្យឆ្នបដែលមានរស់នៅក្នុងភូមិ	មាន នាក់
147	ចំងាយពីចំនុចកណ្តាលភូមិទៅមណ្ឌលសុខភាព	មាន គ.ម

សំគាល់ : ប្រសិនបើមណ្ឌលសុខភាពមានទីតាំងនៅក្នុងភូមិ ចំងាយគឺសូន្យ គ.ម ។

ឆ្នបបុរាណ : សំដៅដល់ឆ្នបដែលមិនបានឬបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលតិចតួចពីអង្គការនានា ឬពីមណ្ឌលសុខភាព ។

ពេទ្យឆ្នប : សំដៅដល់ឆ្នបដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈត្រឹមត្រូវនិងទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។ ការកត់ត្រានេះ សំដៅទៅលើពេទ្យឆ្នបដែលរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងភូមិ គឺមិនសំដៅទៅលើពេទ្យឆ្នបណាដែលមកធ្វើការនៅក្នុងភូមិឬឃុំឡើយ ។

ស្ថិតិនេះ ត្រូវប្រើជាមួយតួលេខស្ថិតិខាងក្រោម ដើម្បីធ្វើការបកស្រាយថា តើបណ្តាលមកពីមូលហេតុអ្វី បានជាស្ត្រីភាគច្រើននៅក្នុងភូមិប្រើប្រាស់សេវាឆ្នបបុរាណ ? ។ ការស្រង់ស្ថិតិនេះ អាចជួយអោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់រៀបចំគំរោងឬកម្មវិធីបង្កើនសុវត្ថិភាពក្នុងពេលសំរាលកូន ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាគ្រោះថ្នាក់នានា ដូចជា:

- ការបណ្តុះបណ្តាលឆ្នបបុរាណ ការបង្កើតមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនស្ត្រីឆ្លងទន្លេពេលមានអាសន្ន ។
- ការផ្តល់កញ្ចប់សំភារៈចំពោះស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ការផ្តល់សេវាពិគ្រោះនិងពិនិត្យផ្ទៃពោះ ។

- យុទ្ធនាការអប់រំសុខភាពស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ការចុះអប់រំណែនាំស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ដល់ផ្ទះ ...។ល។

នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ក្នុងភូមិយើងខ្ញុំមានស្ត្រីសំរាលកូនដូចខាងក្រោម :

	បរិយាយ	ឆ្នបបុរាណ	ពេទ្យឆ្នប	សរុប
148	ចំនួនស្ត្រីដែលបានឆ្លងទន្លេ (សំរាលកូន)	 នាក់	 នាក់	 នាក់
149	ចំនួនមរណភាពមាតាបន្ទាប់ពីសំរាលកូនក្នុង ចន្លោះ០-១ខែ	 នាក់	 នាក់	 នាក់
150	ចំនួនទារកដែលកើតរស់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
151	ចំនួនទារកដែលបានស្លាប់ (គិតពីអាយុ០ថ្ងៃដល់១ខែ)	 នាក់	 នាក់	 នាក់

152	ចំនួនមរណភាពគ្រូបង្ហាត់អាយុក្រោម៥ឆ្នាំ (គិតពីអាយុ១ខែឡើង)	មាន នាក់
-----	---	----------------

ស្ត្រីដែលឆ្លងទន្លេដោយពេទ្យឆ្នប មិនសំដៅតែទៅលើស្ត្រីទាំងឡាយដែលបានសំរាលកូននៅមណ្ឌលសុខភាព ឬនៅតាមមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋឬឯកជនឡើយ ។ ទោះបីស្ត្រីនោះសំរាលកូននៅតាមផ្ទះក៏ដោយ សំខាន់បំផុតនៅពេលដែលស្ត្រីនោះសំរាលកូន ឆ្នបដែលជួយបង្កើតគឺជាពេទ្យឆ្នបដែលបានរៀនសូត្រជំនាញពេទ្យមានវិជ្ជាជីវៈត្រឹមត្រូវដោយមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងសុខាភិបាលមេភូមិក្រុងកត់ត្រាជាស្ត្រីសំរាលកូនដោយពេទ្យឆ្នប ។ ការកត់ត្រាចំនួនស្ត្រីសំរាលកូនត្រូវកត់បញ្ចូល ផងដែរចំពោះករណីស្ត្រីសំរាលកូនដោយការរះកាត់គឺកត់ត្រាទៅក្នុងផ្នែកស្ត្រីបានសំរាលកូនដោយពេទ្យឆ្នប ។ ដោយឡែកចំពោះស្ត្រីដែលមានកូនស្លាប់ក្នុងពោះ ហើយត្រូវការរះកាត់ មិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលទៅ

ក្នុងចំនួនស្ត្រីបានសំរាលកូនទេ ហើយទារកស្លាប់ក្នុងផ្ទៃនោះ ក៏មិនត្រូវកត់ត្រា ចូលទៅក្នុងចំនួនមរណភាពទារកក្នុងចន្លោះអាយុ ០-១ខែដែរ។

ចំនួនមរណភាពមាតាបន្ទាប់ពីសំរាលកូនក្នុងចន្លោះពី០ថ្ងៃដល់១ខែ ការ កត់ត្រា ត្រូវរាប់បញ្ចូលចំពោះស្ត្រីដែលបានសំរាលកូនបានប៉ុន្មាននាទីហើយបានស្លាប់ ឬស្លាប់នៅពេលសំរាលកូន ។

ចំនួនទារកកើតរស់អាចមានចំនួនច្រើនជាងចំនួនស្ត្រីដែលបានសំរាលកូន (ករណីកូនភ្លោះ) តែមិនអាចតិចជាងចំនួនស្ត្រីដែលបានឆ្លងទន្លេ(សំរាលកូន) ឡើយ ។ ការកត់ត្រាត្រូវកត់ផងដែរ ចំពោះទារកដែលម្តាយសំរាលកូនដោយ ការវះកាត់ ។

ចំនួនទារកដែលបានស្លាប់គិតពីអាយុ០ថ្ងៃដល់១ខែ : សំដៅទៅលើទារកណា ដែលបានស្លាប់ក្នុងចន្លោះអាយុ១ខែ ឬក្រោមមួយខែ ទោះបីជាទារកនោះកើត មកបាន១នាទី ហើយស្លាប់ទៅវិញក៏ដោយ ក៏ត្រូវកត់ត្រាដែរ។ ដោយឡែក ចំពោះទារកដែលស្លាប់ក្នុងពោះ ដែលម្តាយត្រូវធ្វើការវះកាត់យកចេញមិន ត្រូវកត់ត្រាឡើយ ។

ចំនួនមរណភាពកុមារអាយុក្រោម៥ឆ្នាំ : សំដៅទៅលើកុមារដែលបានស្លាប់ក្នុង ចន្លោះអាយុលើសពី១ខែឡើងទៅដល់អាយុ៥ឆ្នាំ ព្រោះចំនួនមរណភាពកុមារ នៅក្នុងចន្លោះអាយុពី០ថ្ងៃទៅ ដល់១ខែបានកត់ត្រានៅផ្នែកខាងលើរួចហើយ ។

នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ក្នុងភូមិយើងខ្ញុំមាន :

153	ចំនួនទារកដែលបានចុះសំបុត្រកំណើត	មាន នាក់
154	ចំនួនកុមារដែលមានអាយុ ចន្លោះពី៩ខែ-១២ខែ	មាន នាក់
155	ចំនួនកុមារអាយុចន្លោះពី៩ខែ-១២ខែបានចាក់ថ្នាំបង្ការ គ្រប់ចំនួន (៦ឬ៧មុខ)	មាន នាក់

ចំនួនទារកដែលបានចុះសំបុត្រកំណើត : គិតត្រូវតែទារកបានកើតក្នុងឆ្នាំនេះ បានចុះសំបុត្រកំណើតតែប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះទារកដែលកើតពីឆ្នាំទៅ ហើយ ទើបបានចុះសំបុត្រកំណើតក្នុងឆ្នាំនេះ មិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលឡើយ ។ ការ កត់ត្រាស្ថិតិនេះ គឺដើម្បីរាយការណ៍ជូនឃុំ-សង្កាត់ ថាតើប្រជាជនមានការយល់ ដឹងពីច្បាប់អត្រានុកូលដ្ឋានបានប៉ុន្មាននាក់ ។ បើចំនួននេះនៅមានកំរិតទាប តើបណ្តាលមកពីមូលហេតុអ្វី ? ហើយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ត្រូវដោះស្រាយ តាមវិធីណាដែលល្អប្រសើរ ? ដូចជាចុះពន្យល់ណែនាំដល់គ្រួសារទាំងនោះ ផ្ទាល់ ...។ល។

ចំនួនកុមារដែលមានអាយុចន្លោះ៩-១២ខែ : សំដៅទៅលើកុមារដែលបាន កើតនៅកំឡុងខែមករា-មិនាក្នុងឆ្នាំស្រង់ស្ថិតិ។ បន្ទាប់មកគិតក្នុងចំណោមកុមារ ទាំងនោះ តើមានចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែលបានចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺបានគ្រប់មុខ។ ការស្រង់ស្ថិតិបែបនេះ អាចឱ្យយើងគិតជាភាគរយថា តើនៅក្នុងភូមិមានកុមារ ប៉ុន្មានភាគរយ ដែលបានទទួលថ្នាំបង្ការគ្រប់មុខ ។

កុមារដែលបានចាក់ថ្នាំបង្ការគ្រប់ចំនួន : ដើម្បីជួយជំរុញអោយកុមារទាំងអស់ នៅក្នុងភូមិទទួលបាននូវការចាក់វ៉ាក់សាំងគ្រប់ចំនួន(៧មុខ) សំរាប់ការពារ ជំងឺ ផ្សេងៗដូចជា ជំងឺរមេង រលាកថ្លើម ប្រភេទបេ គ្រុនស្វិតដៃជើង ខាន់ស្លាក់ ក្អកមាត់ តេតាណូស និងជំងឺកញ្ជ្រូល ។ ការចាក់ថ្នាំបង្ការត្រូវធ្វើឡើងចាប់ពី កុមារទើបកើត រហូតដល់កុមារអាយុបាន៩ខែ (ការចាក់ថ្នាំការពារ កញ្ជ្រូលចុង ក្រោយនៅពេលកុមារអាយុ៩ខែ) ។ ចំនួនកុមារអាយុចន្លោះ៩ខែ-១ឆ្នាំ ប្រហែល ជាមានមិនច្រើន ប៉ុន្មានទេក្នុងភូមិនីមួយៗ ប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់បំផុត ដើម្បី ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ជាពិសេសជនបង្គោលទទួលបន្ទុកស្ត្រីនិងកុមារ ដឹងថា កន្លងមកមានកុមារអាយុចន្លោះ៩ខែ-១ឆ្នាំសរុបប៉ុន្មាននាក់ ហើយមានចំនួន

ប៉ុន្មាននាក់ដែលបានទទួលថ្នាំបង្ការគ្រប់ចំនួន នៅសល់ប៉ុន្មាននាក់ដែលមិនបានទទួលគ្រប់ចំនួន ហេតុអ្វី ? ។ នៅពេលដឹងច្បាស់ពីមូលហេតុ ដែលមានកុមារមិនបានទទួលថ្នាំបង្ការគ្រប់ចំនួន ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ជាពិសេសជនបង្គោលស្ត្រីនិងកុមារ អាចរៀបចំសកម្មភាពជាក់ស្តែង ដើម្បីអនុវត្តផ្ទាល់ជាមួយគ្រួសារកុមារទាំងនោះ ដូចជាការពន្យល់ណែនាំ យុទ្ធនាការអប់រំសុខភាព ឬផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តផ្សេងៗ ។ តាមការពិត កុមារដែលមានអាយុ១ឆ្នាំជាក់រិតអាយុដែលហួសពេលនិងត្រូវទទួលថ្នាំវ៉ាក់សាំងហើយ ប៉ុន្តែសកម្មភាពដែលត្រូវធ្វើគឺជាមួយគ្រួសារកុមារដែលមានអាយុតិចជាង៩ខែ ។ ការស្រង់ស្ថិតិនេះ គឺជាការរំលឹកឡើងវិញ និងដើម្បីពិភាក្សាការកំណត់ដោះស្រាយនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ដែលជួយជំរុញអោយកុមារទាំងអស់ទទួលបានវ៉ាក់សាំងគ្រប់ចំនួនគ្រប់ៗគ្នា ព្រោះការចាក់វ៉ាក់សាំងមិនមានបង់ប្រាក់ឡើយ ។

ការប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងភូមិ

តាមការរាប់ជាក់ស្តែងក្នុងក្នុងឆ្នាំនេះ នៅក្នុងភូមិយើងខ្ញុំមាន :

អណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងចំរុះ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

156	ចំនួនអណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងចំរុះដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន..... អណ្តូង
157	ចំនួនអណ្តូងស្នប់ឬអណ្តូងចំរុះដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាននៅ រដូវប្រាំង (ទឹកមិនចេញ)	មាន..... អណ្តូង
158	សរុបចំនួនអណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងចំរុះដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន..... អណ្តូង
159	ចំនួនអណ្តូងស្នប់ ចំរុះដែលត្រូវការចាំបាច់ ធ្វើការជួសជុលឬស្តារឡើងវិញ	មាន..... អណ្តូង

អណ្តូងល្អ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

160	ចំនួនអណ្តូងល្អដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន អណ្តូង
161	ចំនួនអណ្តូងល្អដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាននៅរដូវប្រាំង (ទឹកមិនចេញ)	មាន អណ្តូង
162	សរុបចំនួនអណ្តូងល្អដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន អណ្តូង
163	ចំនួនអណ្តូងល្អដែលត្រូវការចាំបាច់ ធ្វើការជួសជុល ឬស្តារឡើងវិញ	មាន អណ្តូង

អណ្តូងដៃមិនដាក់ល្អឬមិនរៀបចំ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

164	ចំនួនអណ្តូងដៃមិនដាក់ល្អឬមិនរៀបចំ ដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន អណ្តូង
165	ចំនួនអណ្តូងដៃមិនដាក់ល្អឬមិនរៀបចំ ដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាននៅរដូវប្រាំង (ទឹកមិនចេញ)	មាន អណ្តូង
166	សរុបចំនួនអណ្តូងដៃមិនដាក់ល្អឬមិនរៀបចំ ដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន អណ្តូង

អណ្តូងដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាននៅរដូវប្រាំង : គឺជាអណ្តូង (អណ្តូងស្នប់ អណ្តូងចំរុះ អណ្តូងល្អ) ដែលនៅរដូវប្រាំង ជារៀងរាល់ឆ្នាំមិនអាចប្រើប្រាស់បាន (រីង គ្មានទឹក) ។ ករណីអណ្តូងដែលរីងគ្មានទឹកម្តងម្កាលដោយសារការរាំងស្ងួតនៃឆ្នាំណាមួយនោះ មិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលក្នុងផ្នែកនេះឡើយ គឺត្រូវចាត់ទុកជាអណ្តូងដែលអាចប្រើប្រាស់បានជារៀងរាល់ឆ្នាំ (ទាំងរដូវវស្សា និងរដូវ ប្រាំង) ។

សរុបចំនួនអណ្តូង គឺជាអណ្តូងសរុបដែលមាននៅក្នុងភូមិ ដោយគិតទាំងអណ្តូងសហគមន៍ និងអណ្តូងឯកជន តែមិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលអណ្តូងណាដែលឈប់ប្រើ ដូចជាអណ្តូងទឹកដែលមានជាតិអាសេនិចជាដើម ។

អណ្តូងដែលត្រូវជួសជុលឬស្តារ : សំដៅទៅលើអណ្តូងទឹកប្រើរួមដែលមេភូមិយល់ថា ការជួសជុលឬថែទាំស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ឃុំ ឬក្រុម

ប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតនិងអានាម័យ ។ ចំពោះអណ្តូងដែលខូច ស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ឯកជន មិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលឡើយ ។

អណ្តូងទឹកដែលជីកដោយដៃ : ជាប្រភេទអណ្តូងទឹកជីកតាមគ្រួសារដោយគ្មានដាក់ខ្នោះ ឬ អណ្តូងគ្មានរៀបអីដូ ។

ស្រះទឹកធម្មតា (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

167	ចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន ស្រះ
168	ចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន ស្រះ
169	សរុបចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន ស្រះ
170	ចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលចាំបាច់ត្រូវស្តារឬជួសជុល	មាន ស្រះ

ចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងសំរាប់ទទួលទានដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ : ចំនួនស្រះទឹកសំរាប់ហូបនិងប្រើប្រាស់នេះ សំដៅទៅលើស្រះទឹកណា ដែលប្រជាពលរដ្ឋទៅដងទឹកសំរាប់ទទួលទាននិងប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ដែលប្រើប្រាស់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ (ទាំងរដូវប្រាំង និងវស្សា) ដូចជាស្រះទឹកសាធារណៈ ឬស្រះទឹកនៅក្នុងវត្តជាដើម ។ ក្នុងចំណុចនេះកត់ត្រាបញ្ចូលផងដែរ ចំពោះស្រះទឹកណាដែលគោតិរឹងម្តងម្កាលដោយសារភាពរាំងស្ងួតក្នុងឆ្នាំណាមួយនោះ ។ ចំពោះស្រះទឹកសំរាប់ចិញ្ចឹមត្រី ឬសំរាប់ស្រោចបន្លែ ឬសំរាប់បោកកក់ម្តងម្កាល ដែលមាននៅតាមមុខផ្ទះ ឬក្រោយផ្ទះ មិនត្រូវកត់ត្រារាប់បញ្ចូលឡើយ។

ចំនួនស្រះទឹកដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បាននៅរដូវប្រាំង : សំដៅទៅលើស្រះទឹកណាដែលប្រជាជនប្រើប្រាស់និងសំរាប់ទទួលទានបានតែក្នុងរដូវវស្សា ហើយនៅក្នុងរដូវប្រាំងត្រូវរឹងស្ងួតគ្មានទឹកឬមានទឹកដែរ តែកករលាក់ប្រើមិនកើត ។

ចំនួនស្រះទឹកដែលត្រូវស្ដារ : សំដៅទៅលើស្រះទឹកដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងថែរក្សារបស់សហគមន៍ ដែលមេភូមិដែលឃើញថាចាំបាច់ត្រូវស្ដារដោយដឹកឱ្យជ្រៅដើម្បីធានាមានទឹកប្រើប្រាស់ពេញមួយឆ្នាំ ។

ស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

171	ចំនួនស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន ស្រះ
172	ចំនួនស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលមិនអាចប្រើប្រាស់បានពេញមួយឆ្នាំ	មាន ស្រះ
173	សរុបចំនួនស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទាន ដែលមាននៅក្នុងភូមិ	មាន ស្រះ
174	ចំនួនស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់និងទទួលទានដែលចាំបាច់ត្រូវស្ដារឬជួសជុល	មាន ស្រះ

ស្រះទឹកប្រពន្ធចំរោះ : សំដៅទៅលើស្រះទឹកមួយចំនួន ដែលមានរៀបចំប្រពន្ធចំរោះទឹក ដើម្បីទទួលបានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់ ស្រះទឹកប្រភេទនេះ ច្រើនមានស្ដាប់សំរាប់សប្បាយកទឹក គេមិនដងទឹកក្នុងស្រះផ្ទាល់តែម្ដងទេ ។

ស្ថិតិនេះមានសារៈសំខាន់ ដើម្បីអោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ អាចប៉ាន់ស្មានទំហំការងារនិងថវិកាដែលត្រូវការ សំរាប់ធានាអោយប្រជាជនមានទឹកស្អាតប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ តាមរយៈការដោះស្រាយជាជំហានៗ ក៏ដូចជាស្វែងរកការគាំទ្រ ឬការចូលរួមរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋានផងដែរ ។ ចំនួនស្ថិតិអណ្តូង

និងស្រះទឹកខាងលើ ត្រូវប្រើប្រាស់រួមគ្នាជាមួយស្ថិតិចំនួនគ្រួសារតាមប្រភពទឹកប្រើប្រាស់ឆ្ងាយឬជិតជាង១៥០ម៉ែត្រពីផ្ទះ ។

ប្រភពទឹកប្រើប្រាស់ (បើមានបំពេញលេខសុទ្ធ)

175	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកបានឆ្លងកាត់ប្រពន្ធធ្វើទឹកឱ្យស្អាត	មាន គ្រួសារ
176	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកពីប្រភពទឹកអណ្តូងស្នប់ អណ្តូងចម្រុះ	មាន គ្រួសារ
177	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកពីប្រភពទឹកអណ្តូងល្អ អណ្តូងជីកដៃ	មាន គ្រួសារ
178	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកស្រះ	មាន គ្រួសារ
179	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកពីអាងស្តុកទឹកភ្លៀង (ប្រចាំគ្រួសារ)	មាន គ្រួសារ
180	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកពីប្រភពទឹកទន្លេ ស្ទឹង បឹង ត្រពាំង អាងស្តុកទឹក	មាន គ្រួសារ

សំគាល់ : ផលបូកចំនួនគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់ប្រភពទឹកខាងលើនេះ ត្រូវស្មើចំនួនគ្រួសារសរុបក្នុងភូមិ ។

ការប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទាននៅរដូវប្រាំង

181	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទាននៅរដូវប្រាំងពីប្រភពទឹក ស្ពាន	មាន..... គ្រួសារ
182	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទាននៅរដូវប្រាំងពីប្រភពទឹក បឹងស្ពាន	មាន..... គ្រួសារ

សំគាល់ : ផលបូកចំនួនគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទានខាងលើនេះ ត្រូវស្មើចំនួនគ្រួសារសរុបក្នុងភូមិ។

ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទាននៅរដូវប្រាំងពីប្រភពទឹកស្អាត : គឺសំដៅទៅលើគ្រួសារដែលដងទឹកពីអណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងចំរុះ ដែលមានស្នប់មកទទួលទានតែម្តង ។

ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់ទទួលទាននៅរដូវប្រាំងពីប្រភពទឹកមិនស្អាត : គឺសំដៅទៅលើគ្រួសារដែលបានដងទឹកមកទទួលទានផ្ទាល់តែម្តងពីទឹកអណ្តូងចំហ (អណ្តូងខ្មោះ ឬអណ្តូង ជីកដោយដៃ) ទឹកស្រះ ត្រពាំង ព្រែកបឹង ទន្លេ ទឹកភ្លៀង.....។ល។

ចំនួនដែលស្រង់ឡើងនេះ សំដៅទៅលើលទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ទឹកទទួលទាននៅរដូវប្រាំង ដែលជារដូវពិបាកក្នុងការរកទឹកទទួលទានសំរាប់គ្រួសារនិមួយៗ ហើយការកត់ត្រានេះ គឺរាប់តាមការជាក់ស្តែងនៅក្នុងឆ្នាំនេះ ។ ស្ថិតិនេះគ្រាន់តែជាចំនួនសរុប ដើម្បីឱ្យដឹងថា តើនៅក្នុងភូមិនៅក្នុងរដូវប្រាំងនេះ មានប៉ុន្មានគ្រួសារដែលប្រើប្រាស់ទឹកស្អាតសំរាប់ទទួលទាន នឹងមានប៉ុន្មានគ្រួសារ ដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកពីប្រភពទឹកមិនស្អាត ។ ប្រសិនបើមានតួលេខស្ថិតិនេះ ជាការងាយស្រួលក្នុងការប៉ាន់ស្មានទំហំគំរោង ចុះអប់រំដល់មូលដ្ឋានជាក់ស្តែងតើមានប៉ុន្មានគ្រួសារដែលឃុំ-សង្កាត់ត្រូវធ្វើការអប់រំ។ ប្រសិនបើមានជំងឺរាគ្សសជាពិសេសកុមារ យើងអាចប៉ាន់ស្មានថា ប្រហែលជាមកពីការប្រើទឹកមិនស្អាតនេះហើយ ។

អានាម័យនៃការទទួលទានទឹក

183	ចំនួនគ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចំរោះទឹកសំរាប់ទទួលទាន	មាន គ្រួសារ
184	ចំនួនគ្រួសារដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកដាំពុះ	មាន គ្រួសារ

គ្រួសារដែលនិយមប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចំរោះទឹកសំរាប់ទទួលទាន : សំដៅទៅលើគ្រួសារទាំងឡាយ ដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកដោយឆ្លងកាត់ឧបករណ៍ចំរោះទឹក ទោះបីទឹកនោះយកមកពីប្រភពណាក៏ដោយ (ទឹកប្រភពពីអណ្តូងស្នប់អណ្តូងចំរោះ អណ្តូងលូ ទឹកស្រះ ត្រពាំង ទឹកភ្លៀង ស្ទឹង) ។

គ្រួសារដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកដាំពុះ : សំដៅទៅលើគ្រួសារទាំងឡាយ ដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកបានដាំទឹកឱ្យពុះ ទោះបីទឹកនោះបានឆ្លងកាត់ឧបករណ៍ចំរោះទឹករួចហើយក៏ដោយ ។ ការកត់ត្រានេះសំដៅទៅលើគ្រួសារដែលមានទំលាប់ទទួលទានទឹកដាំពុះ ទោះបីនៅក្នុងសមាជិកគ្រួសារនោះមិនបានទទួលទានទឹកដាំពុះបានគ្រប់គ្នាក៏ដោយ ។

ក្នុងករណីគ្រួសារមួយបានប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ចំរោះទឹក ប៉ុន្តែមុនទទួលទានបានដាំទឹកឱ្យពុះ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវកត់ត្រាទាំងពីរក្នុងសំណួរខាងលើ ។

ចំងាយប្រភពទឹកប្រើប្រាស់ក្នុងរដូវប្រាំងនិងវស្សា

185	គ្រួសារដែលមានទឹកអណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងលូ ឬបំពង់ទុយោ ប្រើប្រាស់ដល់ក្នុងផ្ទះ ឬចំងាយជិតជាង១៥០ម៉ែត្រពីផ្ទះ	មាន គ្រួសារ
186	គ្រួសារដែលមានទឹកអណ្តូងស្នប់ ឬអណ្តូងលូ ឬបំពង់ទុយោ ប្រើប្រាស់ ដែលមានចំងាយឆ្ងាយជាង១៥០ម៉ែត្រពីផ្ទះ	មាន គ្រួសារ

តាមការរាប់ជាក់ស្តែងរបស់យើងខ្ញុំ ក្នុងឆ្នាំនេះក្នុងភូមិទាំងមូលមាន :

187	ចំនួនគ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន	មាន គ្រួសារ
-----	--	-------------------

ចំនួនគ្រួសារមានបង្គន់អនាម័យប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន : គឺកត់ត្រាយកតែគ្រួសារណាដែលមានបង្គន់ នៅតាមលំនៅដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនដែលមានការបិទបាំងជិតល្អ (បង្គន់ចាក់ទឹក) ។ ចំពោះគ្រួសារណាដែលប្រើប្រាស់បង្គន់រួម ដូចជាបង្គន់

នៅតាមសាលារៀន នៅតាមវត្តអារាម នៅតាមសាលាឃុំ ឬនៅតាមទីសាធារណៈ មិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលឡើយ ។

ការកត់ត្រានេះមានសារៈសំខាន់ សំរាប់អោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ បានស្មានចំនួនគ្រួសារប្រជាជន ដែលត្រូវធ្វើការអប់រំផ្នែកអនាម័យ និងលើកគំរោងសាងសង់បង្គន់អនាម័យ តាមរូបភាពផ្តល់ទាំងស្រុង១០០% ឬផ្តល់ត្រឹមកំរិតណាមួយល្មមសមស្រប ។

ស្ថានភាពផ្នែករដ្ឋបាលនិងសន្តិសុខសង្គម

នៅក្នុងឆ្នាំនេះ ភូមិយើងខ្ញុំមានបញ្ហាអសន្តិសុខសង្គមនិងទំនាស់នានា ដែលកើតមានឡើងធូរអោយកត់សំគាល់ដូចខាងក្រោម :

188	ចំនួនករណីឃាតកម្ម ឬន់ ចាប់ជំរិត	 លើក
189	ចំនួនករណីលួច	 លើក
190	ចំនួនករណីទំនាស់ជីវិត	 លើក

ចំនួនករណីឃាតកម្ម ឬន់ ចាប់ជំរិត : ការស្រង់ស្ថិតិនេះធ្វើឡើង សំរាប់លើកយកទៅពិភាក្សា នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីចាត់វិធានការទប់ស្កាត់ ។ កន្លងមកនៅក្នុងសំណើគំរោងឃុំ-សង្កាត់ មានលើកឡើងពីការពង្រឹងប្រជាភារពារ សង់ប៉ុស្តិ៍យាម ប៉ុន្តែនៅក្នុងស្ថិតិពុំឃើញមានករណីឬន់ លួច កើតមានឡើងនៅក្នុងភូមិ-ឃុំទាល់តែសោះ (សូន្យករណី) ។

ចំនួនករណីលួច : ដូចជាលួចមាន់ទា គោក្របី ធ្វើការកត់ត្រាតែចំនួនសរុបប៉ុណ្ណោះ ។

ចំនួនករណីទំនាស់ជីវិត : គឺជាទំនាស់ជីវិតគ្រប់ប្រភេទដូចជា ដីធ្លះ ដីចំការ ឬដីស្រែ ដែលមានលក្ខណៈជាឯកជនឬជាសម្បទានភាព ។ ការកត់ត្រានេះ គឺកត់

ត្រាតែទំនាស់ដីធ្លីដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងឆ្នាំនេះ បន្ថែមពីលើទំនាស់ចាស់ ដែលកើតមានក្នុងឆ្នាំកន្លងមកហើយ ដែលមិនទាន់បានដោះស្រាយចប់នៅ ឡើយមកទល់ឆ្នាំនេះ ។ ចំពោះករណីទំនាស់ដែលបានដោះស្រាយរួច មិនត្រូវ កត់បញ្ចូលឡើយ ។

ការកត់ត្រាចំនួនទំនាស់ដីធ្លី គឺដើម្បីលើកយកទៅពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ-សង្កាត់ រិះរកវិធីដោះស្រាយ និងជំរុញល្បឿនដំណោះស្រាយ ករណីដែល មិនទាន់ដោះស្រាយចប់ ។

191	ចំនួនករណីទំនាស់ផ្សេងៗ ទំនាស់មានកំរិតព្រហ្មទណ្ឌ	 លើក
192	ចំនួនករណីទំនាស់ផ្សេងៗ ទំនាស់មានកំរិតរដ្ឋប្បវេណី	 លើក
193	សរុបចំនួនករណីទំនាស់ផ្សេងៗ ដែលមានកើតឡើងនៅក្នុងភូមិ	 លើក

ចំនួនករណីទំនាស់ផ្សេងៗ : រាប់បញ្ចូលរាល់ទំនាស់ទាំងអស់ដែលបានកើត មានឡើងនៅក្នុងភូមិ ក្រៅពីទំនាស់ដីធ្លី ព្រោះបានកត់ត្រាខាងលើរួចហើយ ។ ករណីទាំងនោះមាន ដូចជា ជំលោះរវាង បងប្អូន ផ្ទះជិតគ្នា ក្រុមបងប្អូនបងប្អូន ការជីកស៊ី ដែលបង្កឱ្យមានរបួសស្នាម(កំរិតព្រហ្មទណ្ឌ) ឬ គ្មានរបួសស្នាម(កំរិត រដ្ឋប្បវេណី) ហើយដែលបានមកប្តឹងអោយមេភូមិដោះស្រាយ។ ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ជាមូលដ្ឋាន សំរាប់ការលើកស្ទើរតែបណ្តុះបណ្តាលអំពីនីតិវិធី ដោះស្រាយជំលោះក្រៅប្រព័ន្ធតុលា ដល់មេភូមិ និងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ ។

សរុបចំនួនករណីទំនាស់ផ្សេងៗដែលមានកើតឡើងនៅក្នុងភូមិ = ចំនួនករណី ទំនាស់កំរិតព្រហ្មទណ្ឌ(បង្ករបួសស្នាម) + ចំនួនករណីទំនាស់កំរិតរដ្ឋប្បវេណី (គ្មានរបួសស្នាម) ។

194	ចំនួនគ្រួសារដែលជួបប្រទះអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ	 គ្រួសារ
195	ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកក្នុងគ្រួសារប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន	 គ្រួសារ

អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ : គឺជាការប្រើហិង្សា ឬការរំលោភបំពានដែលប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងគ្រួសារ ។ ការប្រើហិង្សា ឬការរំលោភបំពាននេះ អាចបង្កឡើងដោយមនុស្សម្នាក់ឬច្រើននាក់ ដែលរួមបញ្ចូលទាំងប្រើហិង្សាលើរូបរាងកាយ ផ្លូវភេទឬផ្លូវចិត្ត(ដោយបង្ខំនិងដោយឱ្យនោងកោ) និងការគៀបសង្កត់ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចរវាងសមាជិកគ្រួសារ ជាពិសេសរវាងប្តី ប្រពន្ធ និងបណ្តាលឱ្យមានស្នាមរបួសលើរូបរាងកាយ ឬធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ផ្លូវចិត្តនិងអារម្មណ៍របស់ជនរងគ្រោះ ។ ការកត់ត្រានេះ គឺកត់ត្រាតែចំនួនគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលគ្រប់ករណីដែលកើតឡើងដដែលៗក្នុងគ្រួសារនោះឡើយ ។ មានន័យថា ទោះបីជាក្នុងគ្រួសារណាមួយកើតមានអំពើហិង្សានេះច្រើនដងក៏ដោយ ក៏ធ្វើការកត់ត្រាតែ១គ្រួសារនោះដដែល ។

ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់បំផុត សំរាប់លើកឡើងនូវវិធានការដោះស្រាយតាមវិធីច្បាប់ ឬតាមរយៈការអប់រំ រួមទាំងការរៀបចំបណ្តាញគាំទ្រចំពោះស្ត្រីនិងកុមារ ។ ប្រសិនបើមានព័ត៌មានប្រភេទនេះច្បាស់លាស់ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ អាចស្នើសុំការគាំទ្រពីប្រភពផ្សេងៗបាន ។

ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកគ្រួសារប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន : គឺកត់ត្រាតែគ្រួសារណាដែលជួបប្រទះការលំបាក មានទុក្ខព្រួយ(មេភូមិបានដឹង) ដោយសារសមាជិកក្នុងគ្រួសារនោះមានការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។ ការដាក់បញ្ចូលបញ្ហាគ្រឿងញៀនទៅក្នុងការពិភាក្សារបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ដើម្បីរកដំណោះស្រាយបាន លុះត្រាតែយើងមានតួលេខសំរាប់បង្ហាញជូនអង្គប្រជុំ ។

ជូនកាលអ្នកប្រើប្រាស់ត្រៀមញៀន ក៏បានបង្កបញ្ហាអសន្តិសុខ ជំលោះ ឬអំពើហិង្សាផ្សេងៗ ដល់គ្រួសារ និងអ្នកភូមិផងដែរ ។

ការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅរបស់ប្រជាជន

196	ចំនួនគ្រួសារផ្លាស់លំនៅដ្ឋានចូល (អចិន្ត្រៃយ៍)	 គ្រួសារ	សរុប...នាក់	ស្រី..... នាក់
197	ចំនួនគ្រួសារផ្លាស់លំនៅដ្ឋានចេញ (អចិន្ត្រៃយ៍)	 គ្រួសារ	សរុប ...នាក់	ស្រី នាក់
198	ចំនួនគ្រួសារចូលមកស្នាក់នៅ បណ្តោះអាសន្ន	 គ្រួសារ	សរុប ...នាក់	ស្រី នាក់

ចំនួនគ្រួសារផ្លាស់លំនៅដ្ឋានចូល(អចិន្ត្រៃយ៍) : ជាស្ថិតិស្រង់តាមចំនួនជាក់ស្តែងក្នុងឆ្នាំ អំពីចំនួនគ្រួសារប្រជាជន ដែលផ្លាស់ទីលំនៅចូលមកស្នាក់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ ជាប្រចាំរយៈពេលច្រើនឆ្នាំ) ដែលមេភូមិទទួលស្គាល់ជាប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។ ប៉ុន្តែត្រូវកត់ត្រាតែក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍(១២ខែកន្លងមក) មិនមែនសរុបបូកបញ្ចូលគ្នាពីឆ្នាំមុនៗមកទេ ។ មេភូមិត្រូវសហការជាមួយសមត្ថកិច្ចនគរបាលបន្ថែមទៀត ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់តួលេខស្ថិតអោយបានត្រូវគ្នា ។

ចំនួនគ្រួសារផ្លាស់លំនៅដ្ឋានចេញ(អចិន្ត្រៃយ៍) : ជាស្ថិតិស្រង់តាមចំនួនជាក់ស្តែងក្នុងឆ្នាំ អំពីចំនួនគ្រួសារប្រជាជនដែលផ្លាស់ទីលំនៅចេញទៅរស់ នៅទីកន្លែងផ្សេង ហើយដែលមេភូមិឈប់ទទួលស្គាល់ជាប្រជាជនមូលដ្ឋានទៀតហើយ ។ ប៉ុន្តែត្រូវកត់ត្រាតែក្នុងឆ្នាំរាយការណ៍(១២ខែកន្លងមក) មិនមែនបូកបញ្ចូលគ្នាជាមួយចំនួនគ្រួសារដែលបានផ្លាស់ចេញពីឆ្នាំមុនៗមកទេ ។

ចំនួនគ្រួសារចូលមកស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន : ស្រង់តាមចំនួនជាក់ស្តែងក្នុងឆ្នាំ(១២ខែកន្លងមក) អំពីចំនួនគ្រួសារដែលបានចូលមកជួលផ្ទះអ្នកភូមិស្នាក់

នៅបណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីប្រកបរបរជំនួញ ឬធ្វើជាបុគ្គលិក-កម្មកររបស់អង្គការ ក្រុមហ៊ុនផ្សេងៗ ឬមកធ្វើការនៅក្នុងភូមិដែលមិនមានចុះបញ្ជីគ្រួសារ ។ ការកត់ត្រាចំនួនគ្រួសារប្រភេទនេះ សំដៅតែគ្រួសារណាដែលមកស្នាក់នៅ បណ្តោះអាសន្ន និងមានមុខនៅពេលស្រង់ទិន្នន័យ ។ ដោយឡែកចំពោះ គ្រួសារដែលមកស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេល៥ឬ៦ខែ តែនៅពេល ស្រង់ទិន្នន័យ(ខែ១២)បានចាកចេញទៅវិញអស់ហើយនោះ គ្រួសារដែលមក ស្នាក់នៅប្រភេទនេះ មេភូមិមិនត្រូវកត់ត្រាទេ ព្រោះពួកគេបានចេញទៅបាត់ អស់ហើយ ។

199	ចំនួនគ្រួសារដែលមានផ្ទះរស់នៅលើដីសាធារណៈ	មាន..... គ្រួសារ
200	ចំនួនមនុស្សជាជនអាណាថា គ្មានផ្ទះសំបែងពិតប្រាកដ	មាន..... នាក់

ចំនួនគ្រួសារដែលមានផ្ទះរស់នៅលើដីសាធារណៈ : សំដៅលើគ្រួសារដែល ចូលមករស់នៅតាមទីសាធារណៈ ប្រឡាយទឹក ដងផ្លូវ របងឬនៅក្នុងវត្ត សាលា រៀន...។ល។ ដោយគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ដោយគ្រាន់តែប្រក់បន្ទះកៅស៊ូ ឬបិទ បាំងបន្តិចបន្តួច ។ ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ណាស់ សំរាប់ការពិភាក្សាក្នុងក្រុម ប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីរិះរកវិធីដោះស្រាយអោយទាន់ពេលវេលា ពុំត្រូវរង់ចាំ រហូតទាល់តែចំនួនគ្រួសារប្រភេទនេះ កើនឡើងច្រើននោះឡើយ ។

ចំនួនមនុស្សជាជនអាណាថា គ្មានផ្ទះសំបែងពិតប្រាកដ : ចំនួនស្ថិតិមនុស្ស ប្រភេទនេះ ត្រូវការចាំបាច់សំរាប់គ្រោងរៀបចំថវិកា អនុវត្តសកម្មភាពនានា ដែលបានឯកភាពក្នុងអង្គប្រជុំ ។

ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ក្នុងការប៉ាន់ស្មានអំពីចលនាប្រជាជន និងហេតុផលនានាទាក់ទងនឹងបញ្ហាសន្តិសុខសុវត្ថិភាពរបស់ប្រជាជនក្នុងមូលដ្ឋាន ។ ស្ថិតិនេះ ក៏អាចជំរុញអោយមានការពិភាក្សាគ្នា អំពីបញ្ហាសុខភាពនិងអនាម័យ ដែលត្រូវដោះស្រាយនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ផងដែរ ។

ក្រុមជំនួយរបស់គ្រោះថ្នាក់ពុទ្ធប្រការលំបាក

201	ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកក្នុងគ្រួសារផ្ទុកជំងឺអេដស៍ឬកើតជំងឺអេដស៍	 គ្រួសារ
202	ចំនួនកុមារកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកឬម្តាយឬឪពុកម្តាយស្លាប់ ដោយសារជំងឺអេដស៍	មាន នាក់

ចំនួនគ្រួសារដែលមានសមាជិកគ្រួសារផ្ទុកជំងឺអេដស៍ឬកើតជំងឺអេដស៍ : គិតត្រឹមត្រូវគ្រួសារណា ដែលជួបប្រទះការលំបាក មានទុក្ខព្រួយដោយសារសមាជិកក្នុងគ្រួសារនោះមានផ្ទុកឬកើតជំងឺអេដស៍ ។ ស្ថិតិនេះ អាចស្រង់ជាចំនួនជាក់ស្តែងទៅតាមការដឹងរបស់មេភូមិ ឬព័ត៌មានពីប្រជាជនក្នុងភូមិ ។ ស្ថិតិនេះ មានសារៈសំខាន់ក្នុងការពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយជួយគាំទ្រ លើកទឹកចិត្តអោយគ្រួសារឬបុគ្គលនោះ ចូលរួមក្នុងសង្គមឬការងារអភិវឌ្ឍន៍ ចៀសវាងការរើសអើង ស្តាប់ខ្ពើមនានា ។

ចំនួនកុមារកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំដែលឪពុកឬម្តាយ ឬឪពុកម្តាយស្លាប់ដោយសារជំងឺអេដស៍ : សំដៅទៅលើកុមារទាំងឡាយដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំដែលឪពុកឬម្តាយ ឬឪពុកម្តាយបានស្លាប់ចោល ហើយមេភូមិឬភូមិបានដឹងថាឪពុកឬម្តាយ ឬឪពុកម្តាយកុមារទាំងនោះ បានស្លាប់ដោយសារជំងឺអេដស៍ ។

ស្ថិតិនេះមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការពិភាក្សា នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បី
 វិវត្តន៍រកមធ្យោបាយជួយគាំទ្រជាបន្ទាន់ ព្រោះកុមារប្រភេទនេះងាយនឹងបោះបង់
 ការសិក្សា ងាយរងគ្រោះដោយការបោកប្រាស់យកទៅលក់ ងាយចូលក្នុងក្រុម
 ក្មេងពាល ប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ក្លាយជាក្មេងអនាថា និងប្រព្រឹត្តអំពើល្មើស
 ច្បាប់ផ្សេងទៀត...។ល។

កុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ (បើមានបំពេញលេខសូន្យ)

203	ចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលមានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវ	មាន នាក់
204	ចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលគ្មានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ	មាន នាក់
205	ចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលរស់នៅដោយឯកឯង	មាន នាក់
206	សរុបចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រា អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ	មាន នាក់

ចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ : សំដៅទៅលើកុមារដែលមាន
 អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ដែលឪពុកម្តាយបានស្លាប់ទាំងពីរ និងកុមារដែលឪពុក
 ឬម្តាយបោះបង់ចោល ហើយកុមារទាំងនោះរស់នៅជាមួយបងប្អូនជាសាច់
 ញាតិ (ជីដូន ជីតា អ៊ី ពូ មីង មា) ឬជាមួយអ្នកដទៃដែលមិនមែនជាសាច់
 ញាតិរបស់ខ្លួន ។ កុមារដែលឪពុកឬម្តាយបោះបង់ចោល អាចមានច្រើនករណី
 ដូចជា : កុមារដែលមានឪពុកស្លាប់ឬម្តាយស្លាប់ ហើយឪពុកឬម្តាយដែលនៅ
 រស់នោះ ទៅយកប្រពន្ធឬអ្វីទៅនៅស្រុកឆ្ងាយដោយទុកកូនចោល ឬកុមារនោះ
 ត្រូវបានឪពុកម្តាយលែងលះគ្នា ហើយឪពុកម្តាយទៅយកគ្រួសារថ្មីរៀងៗខ្លួន
 ដោយទុកកូនចោលរស់នៅតែលក់លក់គ្មានទីពឹង ។ ចំពោះកុមារកំព្រា ដែល
 បានប្រមូលផ្តុំចិញ្ចឹមនៅមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬនៅតាមទីកន្លែងផ្សេងៗរបស់

អង្គការមួយចំនួន ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងឃុំសង្កាត់ មិនត្រូវរាប់បញ្ចូលឡើយ ព្រោះកុមារទាំងនោះមិនស្ថិតក្នុងប្រធានបទ ដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ត្រូវ លើកមកពិភាក្សារកដំណោះស្រាយឡើយ ។ មានមន្ទីរជំនាញនិងអង្គការសង្គម ស៊ីវិលជាច្រើន ដែលកំពុងធ្វើការទាក់ទងនឹងការជួយគាំទ្រដល់កុមារដែលងាយ រងគ្រោះទាំងនេះ ដែលក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់អាចទាក់ទងស្នើសុំកិច្ចសហការ បាន ។ ប្រការសំខាន់នៅត្រង់ថា តើបញ្ហានេះមានលើកយកមកពិភាក្សាក្នុង ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ឬគ្មានតែប៉ុណ្ណោះ ។

កុមារកំព្រាមានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវ : សំដៅទៅលើកុមារកំព្រាទាំងឡាយ ដែលរស់នៅជាមួយសាច់ញាតិ ឬអ្នកដទៃ ដែលមានចិត្តធម៌ ទំនុកបំរុងឱ្យបាន រៀនសូត្រស្រឡាញ់ដូចកូនបង្កើត។

កុមារកំព្រាមានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ : សំដៅទៅលើកុមារកំព្រា ទាំងឡាយដែលរស់នៅជាមួយសាច់ញាតិឬអ្នកដទៃ តែមិនសូវចិត្តធម៌ ពេលនឹក អាណិតហៅមកនៅជាមួយ ពេលខឹងដេញកុមារនោះមិនឱ្យនៅជាមួយ ធ្វើឱ្យ កុមារទាំងនោះផ្លាស់ប្តូរលំនៅជាញឹកញាប់(ម្តងនៅជាមួយអ្នកនេះ ម្តងនៅជា មួយអ្នកនោះ) ដែលធ្វើឱ្យកុមារមិនមានឱកាសបានរៀនសូត្រឡើយ ។

កុមារកំព្រារស់នៅដោយឯកឯង : កុមារកំព្រាប្រភេទនេះ ភាគច្រើនជាកុមារ កំព្រាដែលឪពុកម្តាយស្លាប់ចោលដោយសារគ្រោះថ្នាក់អ្វីមួយ ហើយបានបន្សល់ ទុកនូវកេរ្តិ៍មរតក ដូចជាដីភូមិ ផ្ទះ គោ-ក្របី ដីស្រែ .. ឱ្យគ្រប់គ្រង ។

សរុបចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ = ចំនួនកុមារឬក្មេងកំព្រា អាយុក្រោម១៨ឆ្នាំដែលមានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវ + ចំនួនកុមារឬក្មេង កំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំដែលគ្មានអាណាព្យាបាលត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ + ចំនួន កុមារឬក្មេងកំព្រាអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំដែលរស់នៅដោយឯកឯង។

ការចាប់រំលោភនិងជួញដូរ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

	បរិយាយ	អាយុក្រោម ១៨ឆ្នាំ	អាយុ១៨ ឆ្នាំឡើង	សរុប
207	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារការចាប់រំលោភ	 នាក់	 នាក់	.. នាក់
208	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ	 នាក់	 នាក់	 នាក់

ការរំលោភផ្លូវភេទ : គឺជាសកម្មភាពបង្ខិតបង្ខំ ឬចោកបញ្ឆោតក្នុងគោលបំណងដើម្បីកេងប្រវ័ញ្ច ជាពិសេសកុមារនិងស្ត្រីឱ្យរួមភេទ ។ **ការបង្ខិតបង្ខំ** គឺសំដៅលើការគំរាមកំហែង ការប្រើប្រាស់កំលាំង ការចាប់ពង្រត់ ការរំលោភបំពានដោយប្រើអំណាច ឬក៏ដាក់ក្នុងស្ថានភាពដែលងាយរងគ្រោះ ។ **ការកេងប្រវ័ញ្ច** រួមមាន ការបំពានផ្លូវភេទដោយឆបោក ក្លែងបន្លំ សំដៅយកចំណេញលើផ្នែកណាមួយនៃសិរីរាងកាយ ។ ករណីនេះកើតមាននៅពេលដែលកុមារ (ពេលខ្លះសូម្បីក្មេងចាប់ពីអាយុ៣ឆ្នាំឡើងទៅនិងទារក) ត្រូវបានយកទៅ ឬបង្ខំឱ្យបំរើផ្លូវភេទជាមួយនឹងអ្នកដែលមានវ័យចាស់ជាង ។ សកម្មភាពទាំងនេះរួមបញ្ចូលអ្វីៗដែលប្រឈមនឹងអំពើអាសអាភាស ចាប់តាំងពីការស្ទាបអង្កេតក្តៅភេទក្នុងរបៀបរួមភេទនិងការចាប់រំលោភ ។ ការកត់ត្រានេះផ្តោតសំខាន់ទៅលើចំនួនអ្នកដែលរងគ្រោះ ដែលមេភូមិបានដឹង ទោះបីការចាប់រំលោភនោះគ្មានការប្តឹងជាផ្លូវការក៏ដោយ ។ បច្ចុប្បន្ន មានមន្ទីរជំនាញនិងអង្គការនានាកំពុងធ្វើការងារជាមួយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីលុបបំបាត់បញ្ហានេះ ប៉ុន្តែចំនួនតួលេខពិតប្រាកដនៃជនរងគ្រោះមិនទាន់មានការកត់ត្រាជាប្រចាំ នៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិភូមិឃុំ-សង្កាត់ឡើយ ។ **ចំនួនជនរងគ្រោះ(កុមារិនិងស្ត្រី) ដោយសារការជួញដូរ :** គឺជាចំនួនកុមារិនិងស្ត្រីដែលរងការបង្ខិតបង្ខំ គំរាមកំហែង ការប្រើប្រាស់កំលាំង ការចាប់ពង្រត់ ការក្លែងបន្លំ ការឆបោក យកទៅលក់ឱ្យ

មនុស្សទី៣ ឬទី៤ ទី៥.. ។ ការកត់ត្រានេះ អាស្រ័យទៅលើមេត្តាដែលដឹង ឮនៅក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ តែមិនត្រូវកត់ត្រាក្នុងករណីមានលក់ឬទិញ(ថ្លៃទឹកដោះ) កូន យកមកចិញ្ចឹមឡើយ។

ការដោះស្រាយបញ្ហាទាំងប៉ុន្មានខាងលើនេះអាចធ្វើឡើងតាមច្រើន រូបភាព ដូចជាវិធានការច្បាប់ចំពោះជនល្មើស ការជួយផ្តល់ជំរកការពារភាព សុខសាន្តដល់ជនរងគ្រោះ ការផ្តល់ភាពកក់ក្តៅល្អលោមផ្លូវចិត្តដល់ជន រងគ្រោះ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងមុខរបរផ្សេងៗដល់ជនរងគ្រោះ និងការបង្កើតបណ្តាញការពារស្ត្រីនិងកុមារជាដើម។ ទំហំនៃកម្មវិធី ឬ គំរោង ឬ ទីតាំងអនុវត្តសកម្មភាពដែលត្រូវរៀបចំឡើងតាមឃុំ-សង្កាត់ អាស្រ័យទៅ តាមចំនួនស្ថិតិជាក់ស្តែង ដែលភូមិបានកត់ត្រា នៅក្នុងសៀវភៅស្ថិតិភូមិនេះ។

ជនពិការ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

	បរិយាយ	សរុប	ស្រី
209	ចំនួនជនពិការអាចរកចំណូលបាន (រកស៊ីប៉ះកង់ កាត់សក់ សិប្បកម្ម ម៉ាស៊ីន..)	 នាក់	 នាក់
210	ចំនួនជនពិការមិនអាចធ្វើការរកចំណូលបាន (រួមទាំងជនពិការដើរស្មុំទាន)	 នាក់	 នាក់
211	ក្នុងនោះ ជនពិការអាយុក្រោម១៨ ឆ្នាំ	 នាក់	 នាក់

ជនពិការ : គឺសំដៅលើប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងភូមិ ដែលទទួលរងនូវការមើល មិនឃើញ ស្តាប់មិនឮ និយាយមិនកើត ដើរមិនបាន បាត់សតិវិកលចរិត ឬបាត់ បង់នូវលទ្ធភាពការងារមួយចំនួនឬទាំងស្រុង ដូចជា បាត់បង់អវយវៈ ភ្នែក ដែល បណ្តាលមកពីសង្គ្រាម ការផ្ទុះមីននិងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ គ្រោះថ្នាក់ចរាចរ គ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលបំពេញការងារ ដោយសារជំងឺដង្កាត់ផ្សេងៗនិងពិកំណើត ។

ចំនួនជនពិការដែលអាចធ្វើការរកចំណូលបាន : សំដៅទៅលើជនពិការដែលមានប្រកបមុខរបរ ឬមានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ ដូចជា កាត់សក់ ប៉ះកង់ ជួសជុលម៉ូតូ ជាងចម្លាក់ឈើ ថ្ម ...។ល ។ ចំពោះជនពិការដែលបានប្រមូលផ្តុំចិញ្ចឹមនៅមជ្ឈមណ្ឌលជនពិការ ឬនៅតាមទីកន្លែងផ្សេងៗរបស់អង្គការមួយចំនួនដែលមានទីតាំងនៅក្នុងឃុំសង្កាត់មិនត្រូវរាប់បញ្ចូលឡើយ ព្រោះជនពិការទាំងនោះ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការថែរក្សាដោយអង្គការផ្ទាល់ មិនទាមទារក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ពិភាក្សារកដំណោះស្រាយឡើយ ។

ចំនួនជនពិការដែលមិនអាចធ្វើការរកចំណូលបាន : សំដៅទៅលើជនពិការដែលនៅក្មេង ឬមិនទាន់មានមុខរបរ គ្មានជំនាញវិជ្ជាជីវៈ និងគ្មានលទ្ធភាពធ្វើការតែម្តង ។ ការកត់ត្រាចំនួនជនពិការប្រភេទនេះ ត្រូវកត់ត្រារួមទាំងជនពិការដើរសុំទានគេផង ព្រោះការដើរសុំទានគេមិនមែនជាមុខរបរឬជាជំនាញវិជ្ជាជីវៈឡើយ ។ ស្ថិតិនេះមានសារៈសំខាន់ ក្នុងការពិភាក្សាក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីស្វែងរកការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រចំពោះជនពិការទាំងនោះ ដូចជាការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ការផ្តល់ឥណទាន ការផ្តល់លទ្ធភាពពលកម្ម។ល។

212	ចំនួនមនុស្សចាស់ជរាដែលគ្មានទីពឹង	មាន នាក់
213	ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមិន និងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ	មាន នាក់
214	ចំនួនករណីផ្ទុះមិន និងយុទ្ធភណ្ឌមិនទាន់ផ្ទុះ	មាន ករណី

មនុស្សចាស់ជរាដែលគ្មានទីពឹង : សំដៅទៅជនជរាដែលគ្មានកូនចៅរស់នៅជាមួយ រស់នៅដោយឯកឯង ឯកគោរ គ្មានទីពឹង គ្មានការគាំពារ ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងលំបាកវេទនា ។ ស្ថិតិនេះ ត្រូវការផ្តល់ចំពោះក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ ដើម្បីអំពាវនាវស្វែងរកសប្បុរសជន ជួយទំនុកបំរុង ឬឧបត្ថម្ភជាសំភារៈផ្សេងៗ ។

ចំនួនជនរងគ្រោះដោយសារមីន ឬគ្រាប់មីនទាន់ផ្ទះ : ការកត់ត្រាផ្នែកនេះ សំដៅទៅលើប្រជាជននៅក្នុងភូមិ ដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ដោយសារផ្ទះមីន ឬដោយសារគ្រាប់យុទ្ធភណ្ឌផ្សេងៗ ដូចជា គ្រាប់បែក គ្រាប់កាំភ្លើង ... ។ល។ ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងឆ្នាំនេះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ចំពោះប្រជាជនដែលមក ពីក្រៅ ហើយមានគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងភូមិមិនត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលឡើយ ។ ស្ថិតិ នេះ ត្រូវការចាំបាច់សំរាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ធ្វើការពិភាក្សានិងស្វែងរកការ គាំទ្រពីអង្គការនានាដែលធ្វើការងារនេះ។

ចំនួនករណីផ្ទះមីនឬគ្រាប់មីនទាន់ផ្ទះ : ការកត់ត្រានេះ ដើម្បីធ្វើការបញ្ជាក់ឱ្យ កាន់តែច្បាស់ថា តើនៅក្នុងភូមិមានការផ្ទុះគ្រាប់មីនឬគ្រាប់យុទ្ធភណ្ឌផ្សេងៗ ប៉ុន្មានដង មានជនរងគ្រោះប៉ុន្មាននាក់ ? ។ ឧ. ក្នុងករណីខ្លះនៅក្នុងភូមិមាន ផ្ទះគ្រាប់មីន៣លើក ប៉ុន្តែចំនួនជនរងគ្រោះគ្មាន មានន័យថាអ្នករងគ្រោះ មកពីភូមិផ្សេងៗដែលមិនដឹងថាតំបន់នេះមានគ្រាប់មីន ។

ទិន្នន័យតូមិបន្ថែម

អត្ថន័យពាក្យ ជនជាតិដើមភាគតិច គឺសំដៅក្រុមអ្នកស្រុកដែលមានប្រវត្តិតាំងនិវេសនដ្ឋានមុនគេ(ចាស់បុរាណ)តាមតំបន់ក្នុងប្រទេស ដែលប្រកាន់យកទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី វប្បធម៌ ភាសា និងបែបបទរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ដោយឡែករបស់ពួកគេ។

១.ជនជាតិដើមភាគតិច

	ជនជាតិដើមភាគតិច	ចំនួនគ្រួសារ	អាយុពី ០ ដល់ ១៧ ឆ្នាំ		អាយុពី ១៨ ឆ្នាំឡើង		ចំនួនប្រជាជនសរុប
			ប្រុស	ស្រី	ប្រុស	ស្រី	
215	ឡង	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
216	កួយ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
217	ស្មៀង	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
218	មិល	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
219	ក្រោល	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
220	ថ្មិន	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
221	ខោញ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
222	ទំពួន	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
223	ចារាយ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
224	ត្រឹង	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
225	កាវ៉ែត	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
226	ស្ដួច	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
227	លន់	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
228	កាចក់	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
229	ព្រៅ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
230	ផ្សេងៗ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់

សំគាល់ : ផ្សេងៗសំដៅទៅលើជនជាតិដើមភាគតិចដែលមិនមានឈ្មោះនៅក្នុងតារាងខាងលើ ។

ជនជាតិភាគតិច

	ជនជាតិភាគតិច	ចំនួនគ្រួសារ	អាយុពី ០ ដល់ ១៧ ឆ្នាំ		អាយុពី ១៨ ឆ្នាំឡើង		ចំនួនប្រជាជនសរុប
			ប្រុស	ស្រី	ប្រុស	ស្រី	
231	ខ្មែរឥស្លាម	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
232	វៀតណាម	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
233	ឡាវ	 គ្រួសារ	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សេចក្តីពន្យល់ខ្លីបសារសំណួរក្នុង
សៀវភៅទិន្នន័យឃុំ/សង្កាត់

សំរាប់ការកសាងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ-សង្កាត់

រៀបចំដោយក្រុមការងារសិលានិងសិទ្ធិកុមារ ក្រសួងផែនការ

គាំទ្រដោយ: STF/PLG, Seth Koma Programme of UNICEF

ឆ្នាំ២០០៦

ស្ថិតិថ្នាក់ឃុំ

ដោយមូលហេតុភូមិពុំទាន់មានព្រំប្រទល់ច្បាស់លាស់នៅឡើយ នាំឱ្យមានការពិបាកក្នុងការបញ្ជាក់ស្ថិតិមួយចំនួនឱ្យដាច់តាមភូមិបាន ហេតុនេះនាំឱ្យមានការកត់ត្រាសរុបស្ថិតិទាំងនោះ ធ្វើនៅថ្នាក់ឃុំ-សង្កាត់វិញ ដោយចាត់ទុកថាជាធនធានសរុបរួមរបស់ឃុំ-សង្កាត់ ។

ផ្នែកអប់រំ

ល.រ	ប្រភេទសាលា	ចំនួនសាលា ឬទីតាំង	ចំនួន បន្ទប់រៀន	ចំនួន ថ្នាក់រៀន
234	មត្តេយ្យសហគមន៍ក្នុងឃុំ	 កន្លែង	 បន្ទប់	 ថ្នាក់
235	សាលាមត្តេយ្យរដ្ឋក្នុងឃុំ	 សាលា	 បន្ទប់	 ថ្នាក់
236	សាលាបឋមសិក្សានៅក្នុងឃុំ	 សាលា	 បន្ទប់	 ថ្នាក់
237	សាលាអនុវិទ្យាល័យនៅក្នុងឃុំ	 សាលា	 បន្ទប់	 ថ្នាក់
238	សាលាវិទ្យាល័យនៅក្នុងឃុំ	 សាលា	 បន្ទប់	 ថ្នាក់
239	សាលាបង្រៀនឯកជន (ក៏រឹតត្រឹមវិទ្យាល័យចុះក្រោម)	 សាលា	 បន្ទប់	 ថ្នាក់

សំគាល់ : ចំនួនថ្នាក់រៀនអាចច្រើនជាងចំនួនបន្ទប់រៀនព្រោះអាចរៀនលើសពី១វេន ។

មត្តេយ្យសហគមន៍ សំដៅទៅលើថ្នាក់មត្តេយ្យទាំងឡាយណាដែលគ្រូបង្រៀននោះមិនមែនជាគ្រូក្នុងក្របខណ្ឌរដ្ឋ ។

ការកត់ត្រាចំនួនបន្ទប់រៀន និងចំនួនថ្នាក់រៀន គឺគិតទៅលើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃអាគារសិក្សា **ឧទាហរណ៍** : សាលាអនុវិទ្យាល័យនៅជាមួយសាលាបឋមសិក្សាមាន៣ថ្នាក់ (អនុវិទ្យាល័យខ្ចីបន្ទប់សាលាបឋមសិក្សា) ការកត់ត្រាចំនួនសាលា គឺ ១ សាលា ចំនួនបន្ទប់រៀន សូន្យ ចំនួនថ្នាក់មាន ៣ ថ្នាក់ មាន

ន័យថា នៅក្នុងឃុំមានសាលាអនុវិទ្យាល័យមានសិស្សរៀន៣ថ្នាក់ ប៉ុន្តែសាលា
អនុវិទ្យាល័យមិនទាន់បានសង់ ហើយសាលាអនុវិទ្យាល័យបានខ្ចីបន្ទប់របស់
សាលាបឋមសិក្សា ដូចនេះចំនួនបន្ទប់រៀនសិស្សថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យមិនត្រូវ
កត់ត្រាឡើយ ព្រោះបន្ទប់នេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់សាលាបឋមសិក្សា ។

ផ្ទុយទៅវិញ ប្រសិនបើសាលាអនុវិទ្យាល័យនៅជាមួយសាលាបឋមសិក្សា
ហើយមានអាគារសិក្សារៀងៗខ្លួន (ហេតុផលដោយសារគ្មានដីកន្លែងផ្សេង
ហើយដីសាលាបឋមសិក្សាធំ ទូលាយ) ការកត់ត្រាចំនួនសាលា ចំនួនបន្ទប់រៀន
និងចំនួនថ្នាក់រៀនមានរៀងៗខ្លួន គឺអាស្រ័យទៅលើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិនៃអាគារ
សិក្សា ។

ដូចគ្នានេះដែរ ការកត់ត្រាចំនួនសាលា ចំនួនបន្ទប់រៀន និងចំនួន
ថ្នាក់រៀន ចំពោះសាលាវិទ្យាល័យនៅជាមួយសាលាអនុវិទ្យាល័យ ឬសាលា
មត្តេយ្យរដ្ឋខ្ចីបន្ទប់សាលាបឋមសិក្សា ។

សាលាបង្រៀនឯកជន(កំរិតមធ្យមវិទ្យាល័យចុះក្រោម) : សំដៅយកសាលារៀន
ឯកជនទាំងឡាយណាដែលបានបើកធ្វើអាជីវកម្មស្របច្បាប់លើវិស័យអប់រំ
ដែលគិតសរុបបញ្ចូលគ្នាទាំងសាលាមត្តេយ្យ បឋមសិក្សា អនុវិទ្យាល័យ និង
វិទ្យាល័យ ។ ឧទាហរណ៍ : សាលាឯកជនមួយកន្លែង(១សាលា) មានបង្រៀន
កំរិតមត្តេយ្យសិក្សា២ថ្នាក់ កំរិតបឋមសិក្សា៤ថ្នាក់ និងកំរិតសិក្សាអនុវិទ្យាល័យ
មាន១ថ្នាក់ ការកត់ត្រាគឺមាន១សាលា មាន៧ថ្នាក់ ចំនួនបន្ទប់អាស្រ័យលើ

ភាពជាក់ស្តែង ព្រោះចំនួនបន្ទប់រៀនអាចមានតិចជាងចំនួនថ្នាក់ ប៉ុន្តែមិនត្រូវ
 គិតបញ្ចូលថ្នាក់បង្រៀនគួរក្រៅម៉ោងថាជាសាលាឡើយ ។

**ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅតាមសាលារៀន ដោយមិនរាប់បញ្ចូលចំនួនបុគ្គលិក
 ធ្វើការងារក្នុងការិយាល័យ មាន :**

240	ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅមន្ត្រីយុវសហគមន៍ក្នុងឃុំ	សរុប ... នាក់	ស្រី ... នាក់
241	ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅសាលាមន្ត្រីយុវជនក្នុងឃុំ	សរុប ... នាក់	ស្រី ... នាក់
242	ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅសាលាបឋមសិក្សាក្នុងឃុំ	សរុប នាក់	ស្រី ... នាក់
243	ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅសាលាអនុវិទ្យាល័យក្នុងឃុំ	សរុប នាក់	ស្រី ... នាក់
244	ចំនួនគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់នៅសាលាវិទ្យាល័យក្នុងឃុំ	សរុប នាក់	ស្រី ... នាក់
245	ចំនួនគ្រូបង្រៀននៅសាលាឯកជន (កំរិតត្រឹមវិទ្យាល័យចុះក្រោម)	សរុប នាក់	ស្រី ... នាក់

ស្ថិតិនេះមិនសំដៅលើចំនួនគ្រូបង្រៀន ដែលរស់នៅក្នុងឃុំឡើយ គឺជា
 ស្ថិតិចំនួនគ្រូដែលផ្តល់សេវាបង្រៀនសិស្សនៅក្នុងដែនរដ្ឋបាលឃុំប៉ុណ្ណោះ ដើម្បី
 ជៀសវាងការកត់ត្រាស្ថិតិត្រួត គ្នា។ ឧ. បើគ្រូបង្រៀនម្នាក់រស់នៅក្នុងឃុំ“ក”
 ប៉ុន្តែបានទៅបង្រៀនសិស្សនៅឃុំ“ខ” នោះឃុំ“ខ” ជាអ្នកចុះចំនួនស្ថិតិ ចំណែក
 ឃុំ“ក” មិនត្រូវចុះស្ថិតិឡើយ ។ ហេតុផលគឺថានៅក្នុង ឃុំ“ក” គាត់ជា
 ប្រជាជនធម្មតា ប៉ុន្តែពេលទៅធ្វើការនៅឃុំ“ខ” ទើបគាត់ក្លាយជាគ្រូបង្រៀន
 ហេតុនេះស្ថិតិត្រូវកត់ត្រានៅឃុំ“ខ” ។ ធ្វើបែបនេះ ដើម្បីយើងអាចបូកតូលេខ
 ស្ថិតិត្រូវឃុំនៅក្នុងស្រុក ដើម្បីបានជាតូលេខថ្នាក់ស្រុក ។ ចំពោះគ្រូបង្រៀន

ដែលខ្ចីពីកំរិតសិក្សាផ្សេង មិនត្រូវកត់បញ្ចូលឡើយ ដើម្បីកុំអោយត្រួតចំនួន តួលេខស្ថិតិសរុប។

ការកត់ត្រាចំនួនគ្រូបង្រៀននៅសាលាឯកជន គឺកត់ត្រាចំនួនគ្រូដែល បង្រៀនផ្ទាល់ ដោយរួមបញ្ចូលគ្នានូវគ្រូបង្រៀនផ្ទាល់ថ្នាក់មត្តេយ្យ ថ្នាក់បឋម សិក្សា ថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យ និងថ្នាក់វិទ្យាល័យ ទោះបីគ្រូបង្រៀននោះ ជាគ្រូ បង្រៀនមកពីសាលារដ្ឋក៏ដោយ តែមិនត្រូវរាប់បញ្ចូលបុគ្គលិកការិយាល័យ ឡើយ ។

ថ្នាក់អព្យាកម្មកំពុងដំណើរការនៅក្នុងឆ្នាំនេះ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ)

	ថ្នាក់អព្យាកម្ម បើកដោយ :	ចំនួនថ្នាក់	ចំនួនគ្រូអព្យាកម្ម		សិស្សចូលរៀនថ្នាក់អព្យាកម្ម	
			សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
246	មន្ទីរអប់រំ	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
247	អង្គការនានា	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
248	កម្មវិធីផ្សេងៗ	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
249	សរុប	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់

ថ្នាក់អព្យាកម្មបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំនេះ (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ)

	ថ្នាក់អព្យាកម្មបាន បញ្ចប់ដោយ :	ចំនួនថ្នាក់	ចំនួនសិស្សបានចូលរៀន		សិស្សបានប្រឡងជាប់	
			សរុប	ស្រី	សរុប	ស្រី
250	មន្ទីរអប់រំ	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
251	អង្គការនានា	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
252	កម្មវិធីផ្សេងៗ	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់
253	សរុប	 ថ្នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់	 នាក់

ផ្នែកកសិកម្ម

នៅក្នុងឃុំផ្ទាំងនេះ ការងាររបងបង្កើនផលស្រូវបានផលដូចខាងក្រោម (បើគ្មានបំពេញលេខសូន្យ) :

ស្រូវប្រាំង			
254	សរុបផ្ទៃដីស្រូវប្រាំងក្នុងឃុំ មាន		ចំនួន ហិកតា
255	ផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះស្រូវប្រាំងជាក់ស្តែង		ចំនួន ហិកតា
256	ក្នុងនោះ	ស្រូវប្រដេញទឹក	ចំនួន ហិកតា
257		ដោយបញ្ចូលទឹកទាំងស្រុង	ចំនួន ហិកតា
258	ទិន្នផលស្រូវប្រាំងជាមធ្យមក្នុងមួយហិកតា		 តោន
259	សរុបបរិមាណផលិតផលស្រូវប្រាំង (ប៉ាន់ស្មានក្នុងឆ្នាំ)		ចំនួន តោន

ផ្ទៃដីស្រូវប្រាំងស្រូវប្រាំងដេញទឹក : ជាប្រភេទដីស្រែស្រូវប្រាំងដែលភ្ជួររាស់ដកស្ទូងប្រដេញតាមទឹកស្រក ពេលស្រូវលូតលាស់បែកគុម្ព ទើបបញ្ចូលទឹកឬបូមទឹកដាក់ បើខ្វះទឹក ។

ផ្ទៃដីស្រូវប្រាំងដោយបញ្ចូលទឹកទាំងស្រុង : សំដៅទៅលើដីស្រែប្រាំងដែលធ្វើការបញ្ចូលទឹក ឬបូមទឹកដាក់ស្រែ តាំងពីចាប់ផ្តើមភ្ជួររាស់រហូតដល់ស្រូវបានផល (បញ្ចូលទឹកមួយចប់) ។

ស្រូវវស្សា			
260	សរុបផ្ទៃដីស្រូវវស្សាក្នុងឃុំ មាន	ចំនួន ហិកតា	
261	ផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះស្រូវវស្សាជាក់ស្តែង	ចំនួន ហិកតា	
262	ផ្ទៃដីស្រូវវស្សាពីងទឹកភ្លៀងទាំងស្រុង	ចំនួន ហិកតា	
263	ផ្ទៃដីស្រូវវស្សាបញ្ចូលទឹកបង្រួប	ចំនួន ហិកតា	
264	ក្នុង នោះ	ផ្ទៃដីស្រែបានបញ្ចូលទឹកពីប្រឡាយ ទំនប់	ចំនួន ហិកតា
265		ផ្ទៃដីស្រែបានបញ្ចូលទឹកពីទន្លេ ស្ទឹង បឹង អូរ ត្រពាំងធម្មជាតិ	ចំនួន ហិកតា
266		ផ្ទៃដីស្រែបានបញ្ចូលទឹកពីប្រភពទឹកអណ្តូងខ្ទង	ចំនួន ហិកតា
267		ផ្ទៃដីស្រែបានបញ្ចូលទឹកពីប្រភពទឹកស្រះជីក	ចំនួន ហិកតា
268	ទិន្នផលស្រូវវស្សាជាមធ្យមក្នុងមួយហិកតា		 តោន
269	សរុបបរិមាណផលិតផលស្រូវវស្សា (ប៉ាន់ស្មានក្នុងឆ្នាំ)		ចំនួន តោន

ផ្ទៃដីស្រូវស្បាពីងទឹកភ្លៀងទាំងស្រុង : គឺជាដីស្រែរដូវវស្សាដែលធ្វើស្រែពីងតែលើទឹកភ្លៀងទាំងស្រុងនៅពេលមានការរាំងស្ងួត ក៏គ្មានប្រភពទឹកណាដែលអាចជួយសង្គ្រោះស្រូវបានឡើយ។

ផ្ទៃដីស្រូវស្បាបញ្ចូលទឹកបង្រួប : គឺជាដីស្រែដែលធ្វើស្រូវនៅរដូវវស្សានៅដើមរដូវពីងទឹកភ្លៀង ហើយនៅចុងរដូវទោះបីមានការរាំងស្ងួត(ស្ទើរទឹកភ្លៀង)ក៏អាចមានប្រភពទឹកបូម ឬចាចពីប្រឡាយ បឹង ស្ទឹង អូរ ឬត្រពាំង ដែលធានាស្រូវរដូវវស្សាមិនស្តក ។

ស្ថិតិបរិមាណផលិតផលស្រូវ : ជាចំនួនប៉ាន់ស្មានប្រចាំឆ្នាំ ហើយមិនគិតពីម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឡើយ គឺគិតតែក្នុងរង្វង់ដីព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលឃុំប៉ុណ្ណោះ ។ ខ. ស្រែក្នុងដីឃុំ ក” ប៉ុន្តែម្ចាស់ស្រែរស់នៅក្នុងឃុំ ខ” ស្ថិតិផ្ទៃដីបង្កបង្កើនផលនិងផលស្រូវ

ត្រូវកត់ត្រាបញ្ចូលក្នុងស្ថិតិឃុំ“ក” មិនមែនឃុំ“ខ” ។ ការធ្វើបែបនេះ ដើម្បីជៀសវាងការកត់ត្រាត្រួតគ្នា ដែលធ្វើអោយតួលេខសរុបថ្នាក់ស្រុកកើនខ្ពស់ ហួសតួលេខជាក់ស្តែងដែលស្រុកមាន ព្រោះថាបើបូកតួលេខគ្រប់ឃុំនៅក្នុងស្រុក ចូលគ្នានោះនឹងទៅជាតួលេខស្ថិតិថ្នាក់ស្រុក។

ស្ថិតិនេះស្រង់ប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីធ្វើការប្រៀបធៀបលទ្ធផលសំរេចបានក្នុងអណត្តិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ។

ស្រូបបង្កើនរដូវ		លើកទី១	លើកទី២
270	សរុបផ្ទៃដីដែលបានដាំដុះជាក់ស្តែង	ចំនួន ហិកតា	ចំនួន ហិកតា
271	ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យមក្នុងមួយហិកតា	 តោន	 តោន
272	សរុបបរិមាណផលិតផលស្រូវ (ប៉ាន់ស្មានក្នុងឆ្នាំ)	ចំនួន តោន	ចំនួន តោន

ស្រូវបង្កើនរដូវ (ឬស្រូវកាច់ជញ្ជាំង) សំដៅទៅលើដីស្រែទាំងឡាយណា ដែលបន្ទាប់ពីប្រមូលផលស្រូវរស្សារួចហើយនោះ ភ្ជួរដីបន្តធ្វើស្រែទៀត (ធ្វើស្រែ ២ដងឬ៣ដងក្នុងមួយឆ្នាំ) ។

ស្រូបចំការ		
273	សរុបផ្ទៃដីស្រូវចំការដែលបានដាំដុះជាក់ស្តែង	ចំនួន ហិកតា
274	ទិន្នផលស្រូវជាមធ្យមក្នុងមួយហិកតា	 តោន
275	សរុបបរិមាណផលិតផលស្រូវចំការ (ប៉ាន់ស្មានក្នុងឆ្នាំ)	ចំនួន តោន

ផ្នែកប្រឡាយនិងប្រព័ន្ធអារាសាស្ត្រ

276	ប្រវែងប្រឡាយមានទឹកអាចប្រើប្រាស់បានរយៈពេល៦ខែ ក្នុងរដូវវស្សា	មាន ម៉ែត្រ
277	ប្រវែងប្រឡាយដែលត្រូវការស្តារឡើងវិញ	មាន ម៉ែត្រ
278	ប្រវែងប្រឡាយដែលត្រូវជីកថ្មី	មាន ម៉ែត្រ

បរិមាណផលិតផលដំណាំចំការផ្សេងៗដែលបានដាំក្នុងដីវដ្តបាលឃុំឆ្នាំនេះ ៖

	ប្រភេទដំណាំ	ផ្ទៃដីដាំបានក្នុង ឆ្នាំនេះ(ហ៊ិកតា)	ទិន្នផលជាមធ្យម ក្នុងមួយហិកតា	បរិមាណផលិតផល (ហ៊ិកតា)
279	ដំណាំពោត	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
280	ដំណាំសណ្តែកសៀង	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
281	ដំណាំសណ្តែកបាយ	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
282	ដំណាំសណ្តែកដី	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
283	ដំណាំដំឡូងមី	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
284	ដំណាំដំឡូងថ្លា	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន
285	ដំណាំល្វ	មានហិកតា	 តោន	ផលសរុប....តោន

ស្ថិតិបរិមាណផលដំណាំចំការផ្សេងៗ គឺសំដៅចំពោះដំណាំមួយចំនួន ដូចមានក្នុងតារាង ហើយស្ថិតក្នុងដែនដីវដ្តបាលឃុំដោយមិនគិតម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឡើយ ពោលគឺដីនៅក្នុងព្រំប្រទល់ឃុំណា ឃុំនោះជាអ្នកកត់ស្ថិតិ ។ ការកំណត់របៀបនេះ គឺដើម្បីកុំអោយនៅពេលបូកសរុបថ្នាក់ស្រុក ធ្វើអោយលើសចំនួន តួលេខស្ថិតិច្រើនខុសការពិត ។ ចំពោះដំណាំចំរុះ ពោត សណ្តែក ល្វលាយគ្នា ត្រូវគិតតាមដំណាំសំខាន់ ។ ក្នុងករណីការដាំដុះពីរដង ពោតលើកទី១ បន្ទាប់មកសណ្តែកជាលើកទី២ ស្ថិតិត្រូវគិតផ្ទៃដីដាំដុះដំណាំនោះ មានន័យថា ផ្ទៃដី

ដាំពោតក៏កត់ត្រា ហើយផ្ទៃដីដាំសណ្តែកលើកទី២ ក៏ត្រូវកត់ត្រាដែរ ហេតុនេះ ចំនួនផ្ទៃដីដាំដុះសរុបអាចលើសផ្ទៃដីឃុំទាំងមូល ដោយសារការដាំដុះច្រើន លើក ។

ផ្នែកគមណគម័ន

ប្រភេទផ្លូវកៅស៊ូ បេតុងនិងប្រភេទល្មុំ បើគ្មានសូមបំពេញលេខសូន្យ :

	បរិយាយ	ប្រភេទផ្លូវ			
		បេទីមីណី	DBST	MAKADAM	ថាក់បេតុង
286	ចំនួនខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.. ខ្សែ
287	ប្រវែងផ្លូវ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន.. ម៉ែត្រ
288	ប្រវែងផ្លូវដែល ត្រូវជួសជុល	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន.. ម៉ែត្រ
289	ប្រវែងផ្លូវដែល ត្រូវធ្វើថ្មី	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន.. ម៉ែត្រ

	បរិយាយ	ប្រភេទល្មុំ មានមុខកាត់ចាប់ពី		
		30-50 CM	60-100 CM	100 CM ឡើង
290	ចំនួនខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ
291	ប្រវែងល្មុំ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ
292	ប្រវែងល្មុំត្រូវ ជួសជុល	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ
293	ប្រវែងល្មុំត្រូវធ្វើថ្មី	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ

ប្រភេទទី៦ (បើគ្មានសូមបំពេញលេខសូន្យ) :

	បរិយាយ	ប្រភេទផ្លូវលំ		
		ត្រួសក្រហម ខ្សាច់ភ្នំ	ផ្លូវលំដីសរ (លើកដីសរូច)	ផ្លូវលំធម្មតា (មិនទាន់លើកដី)
294	ចំនួនខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ	មាន.... ខ្សែ
295	ប្រវែងផ្លូវ	មាន... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន... ម៉ែត្រ
296	ប្រវែងផ្លូវត្រូវជួសជុល	មាន... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន... ម៉ែត្រ
297	ប្រវែងផ្លូវត្រូវធ្វើថ្មី	មាន... ម៉ែត្រ	មាន ... ម៉ែត្រ	មាន... ម៉ែត្រ

ផ្លូវលំនៅក្នុងឃុំសង្កាត់ សំដៅទៅលើផ្លូវទាំងឡាយណា ដែលឃុំសង្កាត់
យល់ថាជាផ្លូវស្ថិតក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ ដែលត្រូវ
ថែរក្សានិងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ចំពោះឃុំសង្កាត់ដែលនៅក្នុងទឹក ឬទឹកលិច
រយៈពេល ៦ខែ ប្រវែងផ្លូវលំគឺ សូន្យ គ.ម ។

សំណង់ដោះស្រាយ : (បើគ្មានសូមបំពេញលេខសូន្យ)

	ប្រភេទ សំណង់	ចំនួន កន្លែង	ប្រវែង (ម៉ែត្រ)	សំណង់ដែល ត្រូវជួសជុល		សំណង់ថ្មីដែលត្រូវ ការចាំបាច់	
				ចំនួន កន្លែង	ប្រវែង (ម៉ែត្រ)	ចំនួន កន្លែង	ប្រវែង (ម៉ែត្រ)
298	លូទោល	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ
299	លូភ្លោះ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ
300	លូទឹប (លូជ្រុង)	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ
301	ស្ពានលើ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ

302	ស្ថានបេតុង	.. កន្លែង	... ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ
303	ស្ថានដែក	.. កន្លែង	... ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ
304	សំណង់ផ្លូវ បង្ហាញទឹក	.. កន្លែង	... ម៉ែត្រ	... កន្លែង	 ម៉ែត្រ	.. កន្លែង	 ម៉ែត្រ

ចំនួនគ្រួសារដែលបានចូលរួមក្នុងសហគមន៍នានា ដែលមាននៅក្នុងឃុំ :

305	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ	 គ្រួសារ
306	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍នេសាទ	 គ្រួសារ
307	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍គ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ	 គ្រួសារ
308	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍គ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ	 គ្រួសារ
309	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ប្រើប្រាស់ ទឹកស្អាតនិងអនាម័យ	 គ្រួសារ
310	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ថែទាំផ្លូវលំ	 គ្រួសារ
311	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍អ្នកក្រីក្រ	 គ្រួសារ
312	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍កសិករ	 គ្រួសារ
313	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ផលិតទឹកក្ដោត	 គ្រួសារ
314	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ទេសចរណ៍	 គ្រួសារ
315	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ផលិតអំបិល(កំពត)	 គ្រួសារ
316	ចំនួនគ្រួសារចូលរួមក្នុងសហគមន៍ផ្សេងៗ (គ្មានឈ្មោះសហគមន៍ខាងលើ)	 គ្រួសារ

ទិន្នន័យបន្ថែមថ្នាក់ឃុំ

ផ្នែកសិប្បកម្មនិងអាជីវកម្មដោយគ្រឿងយន្តមាន :

317	ចំនួនម៉ាស៊ីនកិនស្រូវខ្នាតតូច	មាន កន្លែង
318	ចំនួនម៉ាស៊ីនកិនស្រូវខ្នាតមធ្យមឬធំ	មាន កន្លែង
319	ចំនួនម៉ាស៊ីនភ្លើងសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មផ្តល់ថាមពលអគ្គិសនី	មាន កន្លែង
320	ចំនួនកន្លែងជួសជុលកង់ ម៉ូតូ	មាន កន្លែង
321	ចំនួនកន្លែងជួសជុលគ្រឿងយន្តនិងឧបករណ៍កសិកម្ម	មាន កន្លែង
322	ចំនួនកន្លែងជួសជុលគ្រឿងអេឡិចត្រូនិក	មាន កន្លែង
323	ចំនួនកន្លែងសិប្បកម្មបិតស្រា	មាន កន្លែង
324	ចំនួនកន្លែងសិប្បកម្មធ្វើគ្រឿងសង្ហារឹមអំពីឈើ និងអនុផលព្រៃឈើ	មាន កន្លែង
325	ចំនួនកន្លែងសិប្បកម្ម (ផ្សេងៗក្រៅពីគ្រឿងសង្ហារឹម)	មាន កន្លែង

ការធ្វើអាជីវកម្មផ្នែកសេវាកម្ម

326	ចំនួនសេវាកម្មខ្នាតតូច (កាត់សក់ បំរើទូរស័ព្ទ ម៉ាស្សា ការ៉ាអូខេ)	មាន កន្លែង
327	ចំនួនអាជីវកម្មខ្នាតតូច (លក់បាយ គ្រឿងទេស ភេសជ្ជៈ:)	មាន កន្លែង
328	ចំនួនផ្សារខ្នាតធំ	មាន កន្លែង
329	ចំនួនផ្សារខ្នាតតូច	មាន កន្លែង
330	ចំនួនឱសថស្ថាន និងឱសថស្ថានរង	មាន កន្លែង
331	ចំនួនភ្លឺនីច	មាន កន្លែង
332	ចំនួនសណ្ឋាគារ	មាន កន្លែង
333	ចំនួនផ្ទះសំណាក់	មាន កន្លែង
334	ចំនួនភោជនីយដ្ឋាន	មាន កន្លែង
335	ចំនួនស្ថានីយ៍ប្រេងឥន្ធនៈ	មាន កន្លែង

ចំនួនករណីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ (បើគ្មានសូមបំពេញលេខសូន្យ) :

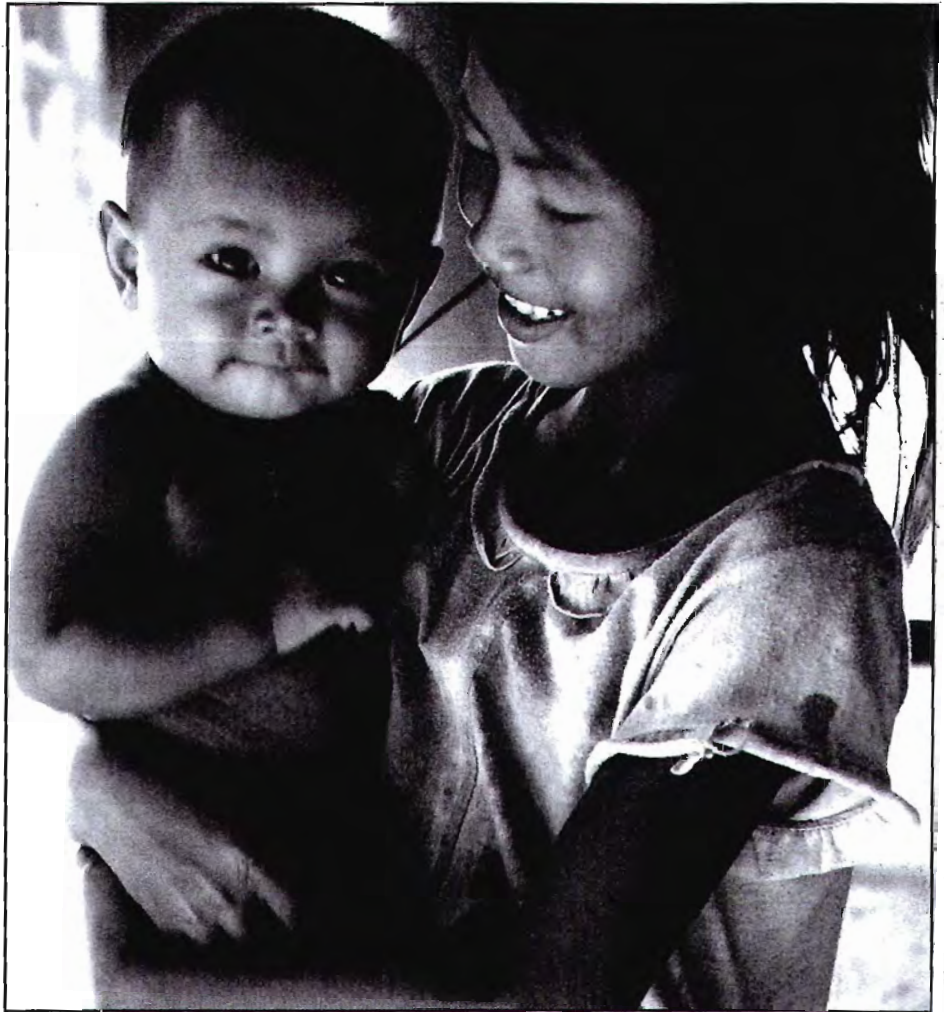
336	សរុបចំនួនករណី(៨៥)អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារដែលមេភូមិបានរាយការណ៍		មាន ករណី
337	ក្នុងនោះ	អំពើហិង្សាផ្លូវកាយ	មាន ករណី
338		អំពើហិង្សាផ្លូវភេទ	មាន ករណី
339		អំពើហិង្សាផ្លូវចិត្ត	មាន ករណី
340		អំពើហិង្សាផ្នែកជីវភាពសេដ្ឋកិច្ច	មាន ករណី
341	សរុបចំនួនសេចក្តីសំរេចរដ្ឋបាលផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ		មាន ករណី

ការកត់ត្រាស្ថិតិចំនួនករណីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំសង្កាត់ស្ងៀនឃុំសង្កាត់ត្រូវធ្វើការបូកសរុបពី “តារាងព័ត៌មានស្តីពីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនៅតាមសហគមន៍ ” នៃឯកសារស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនិងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ ដែលមេភូមិនិមួយៗបានរាយការណ៍ជាប្រចាំខែ ។

សរុបចំនួនសេចក្តីសំរេចរដ្ឋបាលផ្នែកអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ : គឺជាចំនួនលើកឬចំនួនដង ដែលឃុំសង្កាត់ចេញសេចក្តីសំរេចរដ្ឋបាល ក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍នូវអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងឃុំសង្កាត់ ។ ស្ថិតិដែលត្រូវស្រង់ក្នុងសំណួរនេះ ឃុំសង្កាត់ ស្ងៀនត្រូវធ្វើការបូកសរុបពីតារាងតារាងព័ត៌មានស្តីពីការធ្វើអន្តរាគមន៍លើករណីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ នៃឯកសារស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនិងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ ដែលឃុំសង្កាត់បានធ្វើការបូកសរុបប្រចាំខែ ។

ឯកសារស្តីពីការទប់ស្កាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារនិងកិច្ចការពារជនរងគ្រោះ បានធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលដោយក្រសួងមហាផ្ទៃនិងក្រសួងកិច្ចការនារី។

កុមារទទួលថ្នាំបង្ការគ្រប់មានសុខភាពល្អ

©UNICEF/CBD2006/Micheal Bierman

ក្រសួងផែនការ

អាគារលេខៈ៣៨៦ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស សង្កាត់បឹងកេងកង ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទៈ(០២៣) ២១៨ ៤០៦ /២១៥ ០៧២

ទូរសារៈ(០២៣) ៧២០ ៩០៦

អ៊ីម៉ែលៈ eng@seila.gov.kh

NCDD Library

001359